

**CELJSKI
TEDNIK**

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 19. AVGUSTA 1966 — LETO XX. ST. 32 — CENA 50 DIN PAR

NA PRAGU NOVEGA FINANCIRANJA IZOBRAŽEVANJA IN VZGOJE

KAKŠEN NAJ BO ODSTOTEK?

Slovenski prosvetni delavci se bodo že v prvih dneh novega šolskega leta srečali z enim bistvenih problemov za nadaljnji razvoj našega šolstva. V razpravi je namreč osnutek zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje v republiki Sloveniji, ki naj bi spremenil dosednji odnos do šolskih kolektivov in jim omogočil tudi organizirane in kvalitetnejše delo. Osnutek zakona je sicer dokaj natečen, saj ne predvideva nobenega odstotka, po katerem naj bi se zbirala sredstva; toda kljub temu je pomemben dokument, mimo katerega ne bi smel brez aktivnega sodelovanja noben šolski kolektiv. Ker je priporočilo, naj bi razpravo zaključili do 20. septembra, je časa seveda malo ne glede na to, da bodo pripombe zbirali tako na republiškem sindikatu delavcev družbenih dejavnosti kot na pristojnih občinskih sindikalnih svetih.

Predsedstvo celjskega občinskega sindikalnega sveta in občinski odbor sindikata delavcev družbenih dejavnosti sta že začrtala organizacijske in vsebinske okvire razprave. Poleg razgovorov v kolektivih šolskih zavodov predvidevajo tudi sektorska posvetovanja; o predlogih pa bodo razpravljali tudi na razširjeni seji predsedstva občinskega sindikalnega sveta.

Med javno razpravo bi morali vso pozornost posvetiti določili, katere dejavnosti izobraževalnih zavodov naj bi financirali iz sredstev, ki se bodo zbirala v sklad izobraževalnih skupnosti in kakšna sredstva bodo za to potrebna. Ob tem bi se morali zavedati, da ne bi bilo prav, če bi izhajali samo iz tega, kar smo šolstvu namenjali v zadnjem obdobju, saj je vse doslej delalo v nenormalnih, zelo skromnih pogojih. Temeljite razprave bo terjalo tudi vprašanje, kako naj se organizirajo izobraževalne skupnosti, kakšna bodo merila, po katerih bodo te skupnosti financirale dejavnosti vzgojno-izobraževalnih delovnih organizacij itd. Ob tem bi morali upoštevati tudi to, da se ne moremo odreči osnovnemu načelu formiranja dohodka po delu in s tem tudi ne ustreznemu nagrajevanju prosvetnih delavcev. Ob razpravah prav tako ne bi smeli pozabiti na samoupravne pravice in dolžnosti delovnih kolektivov, ki bi se morale z uveljavljanjem novega zakona nujno še okrepiti.

Da bi s polum razprave o osnutku zakona o financiranju izobraževanja in vzgoje seznanili kar najširši krog občanov, bomo razgovore z nekaterimi predstavniki šolskih kolektivov in raznih drugih institucij objavili tudi v našem listu. Tako bomo poskusili tudi mi prispevati svoj delež k tej tako pomembni in odločilni akciji. I. B.

SEPTEMBRA V CELJU SATIRIČNI KABARET

V prvih dneh septembra bo v Celju gostoval Fornezzijev kabaret »Kvsiška komolca«. Sodeč po velikem zanimanju, ki ga je vzbudilo lansko gostovanje njegovega Lari-Farija, je to za mnoge Celjane vesela vest. Podobne zadeve pač vedno vnesejo v vsakdanje življenje prijetno spremembo in zdaj, po počitniškem obdobju, bo ne koliko duševne telovadbe kar dobrodošlo. Gostovanje je organizirala celjska-delavska univerza.

**DOLGOLETNA RIVALA
IN CLANA KLADIVAR-
JA CERVAN IN VAZIC
PREZENTANC ITALIJE,
BOLGARIJE IN JUGO-
SLAVIJE ZASEDLA VSAK
ENO PRVO IN ENO DRU-
GO MESTO. SLIKA KAZE
PODELITEV PRIZNANJ
PO TEKU NA 5000 m. VEČ
O ODLIČNI ATLETSKI
PRIREDITVI BERITE NA
8. STRANI (FOTO: SMON).**

OB PRAZNIKU OBČINE ŠENTJUR

Občani šentjunske občine praznujemo letošnji praznik z velikimi delovnimi uspehi, tako na gospodarskem kot tudi družbenem področju. Vse, kar smo dosegli v preteklem obdobju, je odraz velike prizadevnosti naših delovnih ljudi, njihove želje za boljšo in lažjo proizvodnjo, za popolnejše zadovoljevanje vsakdanjih potreb, skratka za lepši današnji in jutrišnji dan.

Delovni kolektivi so v tem času obogatili svoje delovne prostore z mnogimi modernjšimi napravami, ki so vzpodbudile za nadaljnjo ustvarjalno aktivnost. In čeprav je v kmetijstvu značilna premajhna stabilnost v proizvodnem in tržno-ekonomskem smislu, dobiva tudi življenje na vasi nove osnove. Seveda je zaradi družbenih obveznosti in proizvodnih stroškov še nekaj nezadovoljstva, toda tudi to lahko rešujemo samo s povečano, umejnjo in boljšo proizvodnjo. Ta naloga pa je obveznost vseh nas, kajti od sredstev ustvarjenega družbenega dela je odvisen tudi na-

daljnji razvoj vseh področij. Potreba pa bo čedalje več. Z razvojem centrov in vasi bo vedno aktualno nadaljnje razvijanje šolstva, trgovine, gostinstva, komanale, kulture in društvenih dejavnosti.

Ko praznujemo letošnji praznik, se ponovno spominjamo revolucije, ki je dala temelje novega življenja. Marsikateri družina je morala zapustiti svoje ognjišče in oditi v pregnanstvo, marsikateri borec Celjske čete, Štajerskega bataljona, Kozjanske čete, Kozjanskega bataljona in Štirinajste

divizije je bil doma iz naše občine in mnogi od teh so tu tudi pustili svoja življenja. Z odkritjem spominske plošče in nove osemletke v Slivnici se bomo poklonili žrtvam okupatorjevega nasilja, tem velikim sinovom in hčeram naše domovine, ki so priborili mir.

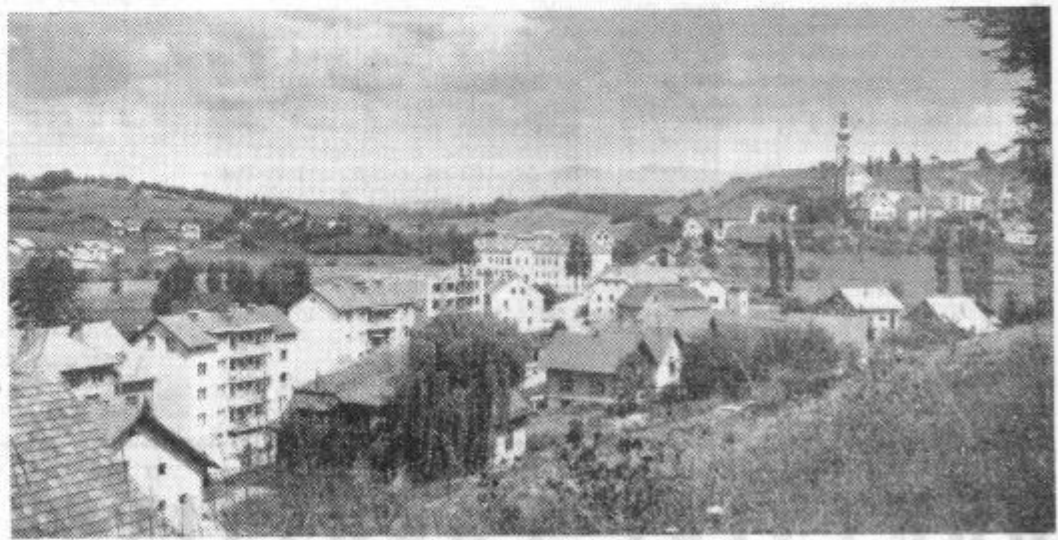
Tudi nadaljnji razvoj neposredne demokracije je odvisen od nas samih. Odmaknjeno teoretično razglabljanje ne zadostuje in ne zadovoljuje delovnih ljudi. Uveljavljanje neposredne demokracije zahteva udeleževanje vsakega posameznika,

zahteva pa tudi velik čut odgovornosti in objektivnosti. Pri tem bi morali svoje osebne interese podrediti širšim, skupnim ciljem.

Združimo torej v letošnjem praznovanju občinskega praznika poklonitev spominu revolucije in iniciativo za nadaljnjo ustvarjalno delo na vseh toriščih dejavnosti v občini.

Vsem borcem in aktivistom, vsem občanom šentjunske občine iskrene čestitke ob praznovanju ter mnogo osebnega zadovoljstva!

Vinko Jagodič

OBISK ČLANOV KP ITALIJE V EMO

Tovarno EMO je v ponedeljek obiskala neuradna šestčlanska delegacija KP Italije, ki se muči na klimatskem zdravljenju v Dobrni. Delegacija so spremljali člani zveze borcev, občinskega komiteja ZKS in drugih političnih organizacij. Med člani delegacije je bila tudi poslanka italijanskega parlamenta, ki se je po uvodnih obrazložitvah o vlogi in pomenu tovarne EMO zanimala predvsem za reševanje problemov žena, otroškega varstva, starostnega zavarovanja, delavskega samoupravljanja, mesta in vloge sindikata v podjetju itd. Navzoči predstavniki tovarniškega komiteja so gostom izčrpno odgovarjali. Po kratkem razgovoru in ogledu proizvodnih obratov, kjer so nanje naredili vtis predvsem novi izdelki tovorne EMO v pastelnih barvah, so zapustili tovarno ob številnih zahvalah za gostoljubje.

SAVINJSKI FANTJE POD
PLATNENIMI STREHAMI
na 4. strani.

Gina Lollobrigida: ZAME
JE LJUBEZEN VAŽNEJŠA
KOT MARSIKAJ DRUGA
— na 11. strani.

BOMBA, KI JE POČILA PO 20 LETIH

Dobrih dvajset let je ležala v zemlji. Takrat ko so jo odvrtili iz letala, je zatajila, ni eksplodirala. Zamrla se je v mehko zemljo na bregu Voglajne in čakala.

Pred dnevi so jo našli delavci, ki delajo pri regulaciji Voglajne. Sprva so mislili, da so naleteli na kamnit steber. Sele pozneje so se zgrozili in prestrašili. Pred trjmi je bila 500 kilogramska letalska bomba angleškega oziroma ameriškega izvora.

Kaj z njo? Odločitev je bila hitra in samo ena. Zaradi nevarnosti in kompliciranega mehanizma so se odločili za njeno razstrelitev. Odpeljali so jo v bližino Vranskega, kjer so našli izredno primeren prostor. Slo je za večjo kotanjo. In tako je v tej luknji v ponedeljek eksplodirala 500 kilogramska bomba, ki ni vzela nobenega človeškega življenja niti povzročila materialne škode.

Ko bi bile samo takšne bombe!

—mb

Obrtniki pokojninsko in invalidsko zavarovani

PRVI POISKUSI REŠEVANJA NJIHOVEGA POLOŽAJA

Letos, 1. julija, sta republiška gospodarska zbornica in republiška skupnost socialnega zavarovanja delavcev sklenili pogodbo o izvajanju pokojninskega in invalidskega zavarovanja samostojnih obrtnikov in samostojnih gostincev. To pomeni, da bodo obrtniki in gostilničarji odslej tudi pokojninsko zavarovani in da bodo pod določenimi pogoji pridobili pravico do uveljavitve pokojnine. Pogodba, o kateri govorimo, je nedvomno velikega pomena, saj bo marsikateri obrtnik rešila more-

čega vprašanja, kaj bo z njim in njegovo družino, ko mu bo starost ali pa mogoče trajna bolezen in invalidnost onemogočila nadaljnje opravljanje obrti.

Pokojninsko in invalidsko zavarovanje je za vse gostilničarje in obrtnike obvezno in se izvaja od 1. januarja 1965. leta dalje. Pravico do starostne upokojitve bodo zainteresirani lahko uveljavili šele po petih letih obveznega zavarovanja, invalidsko pokojnino pa že po enem letu zavarovanja, če nehalo voditi obrtno delavnico zato, ker

so zaradi bolezni ali poškodbe izven dela postali invalidi prve kategorije.

(Nadaljevanje na 2. strani)

VEREME

OD 18. DO 28. AVGUSTA

Trajen dež pričakujemo okrog 18. in okrog 27. avgusta. V ostalem deloma sončno, vendar nestalno s pogostimi kratkotrajnimi padavinami. Dr. V. M.

Anton Bevc

On se je na vse kriplje trudil, kako bi se ne otrešel, jaz pa, kako bi ga »stisnil« v vprašanje. Bilo je težko, polagoma je postal popostljiv.

ANTON BEVC se je pred 26. leti rodil v Krivici pri Prevorju. V Emaljirani je tri leta, v tem času si je pridobil kvalifikacijo za vlagalca.

»Ne, ne pohajkujem. Na delo, pa domov. Redko se srečamo kolegi, takrat spijemo dva decila, pa adijo. Veste s 50 tisoč dinarji plače niti nimaš dosti možnosti za pohajkovanje po mestu. K sreči stanujem pri sestri, tako da me hrana in stanovanje malo manj stane. Drugače pa bi imel za hrano, stanovanje in na koncu bi si lahko kupil še kakšno srajco...«

Tako, pa sva bila že malo bližja. Končno nama je beseda le stekla, kljub temu me je izpod obrvi nezaupljivo motril.

»Kaj me je po prihodu v mesto najbolj osupnilo? Zdi se mi, da ta odtuženost, nobene domačnosti. Te sicer niti v tovarni ni, v mestu pa še manj. Vsaki živi zase. V tovarni se družijo mojstri z mojstri, predelavci s predelavci, delavci z delavci... Ti pa ostajaš zapuščen. Ko sem odhajal od doma, sem si to predstavljal drugače.«

— Kaj pa delo raznih organizacij?

Doma smo se zbrali in delali. Tu pa tega nih. Poglejte, ko sem prišel v tovarno, sem predal izkaznico SZDL, danes me še nihče ne vpraša za članarino. Sindikalno sami odtegujejo, o nekem organiziranem delu pa ni govora. Kolikor vem, so edini v tovarni, ki delajo — člani krožkov ljudske tehnike.«

— Ali ni v tovarni klub mladih proizvajalcev in kako se vključujete v samoupravljanje?

»Nekoč sem slišal nekaj o tem klubu, danes ne vem, če še dela. O samoupravljanju pa bi vam to povedal, kar sem že na začetku: Ne vtikaj svojega nosu, da ti ne bo žal. To je iz moje prakse. Dobiš tista poročila, iz katerih lahko razbereš, koliko smo proizvedli, kam in koliko prodali, da ta enota ne dosega planskih postavk. Suhe številke in odstotki. Zakaj in kako, tega ni. Ne zamerite, toda o tem se rajne ne bi pogovarjali, kajti čez nekaj časa ne bi rad, da bi me srečali na slabšem delovnem mestu.«

— Ali mislite s tem reči, da pri vas kritiko dušijo?

»Ne, ne, nikakor. Toda kljub temu ni najbolje, če se mojstru, kaj šele korpu »od zgoraj zameriš. Saj veste, kako je, jaz sem pa še mlad.«

— Kako vi kot neposredni proizvajalec ocenjujete in spremljate trenja v vodstvu tovarne?

»Ne vem zanje, pa tudi ne vem, če drugi delavci vedo. Nekaj se šušlja, toda zakaj gre in v čem

so odstopanja, ki si jih baje očitajo — ne vem. To je vojskovanje generalov brez — vojske. Kar prebereš v našem časopisu, tega je malo in še to so le odmevi.«

— Prej ste omenili, da ste se v tovarni usposobili za vlagalca. To se pravi, da je mladim in tistim, ki to žele, omogočeno usposabljanje?

»To je odvisno od tega, kaj in kdaj rabijo. Ker imam čas in voljo, bi rad obiskoval kakšne tečaje, vendar gre to le takrat, če take in take kadre rabijo.«

Znova me je prekinil. Vprašal me je, če ni mogoče kaj hudega povedati, češ da jaz že vem, kaj in kdaj lahko poveš na glas. Postal je nemiren in nezaupljiv.

»Veste, nekoč so me obsodili, da sem kradel. Ne denar in ne kruh. Baje bi naj ukradel 10 cm debel in čez meter dolg železni valj. Dva. Razumete? Od takrat ne upam niti vprašati, koliko je moj sodelavec, kaj šele mojster zaslužil, kljub temu, da bi naj bilo to, kolikšni so osebni dohodki — javno... Lepo vas prosim, da tisto, saj veste, ono drugo izpustite. Kako se pa mlad človek vključuje v življenje v mestu, ne vem, ker stanujem izven mesta.«

Nani

PISMA

POMAGAITE MI

Dne 12. 8. ob 20.30 sem se peljala s pravilno opremljenim kolesom od Ostrožnega proti Celju. Čeprav sem vozila po skrajni desni, me je doletela nesreča. Z neprimerno hitrostjo je pripeljal za menoj voznik motornega kolesa s sopotnico in me zadel v krmilo ter zbil po cestišču. Pri padcu sem se poškodovala in so mi morali v celjskem zdravstvenem domu nuditi pomoč. Škoda pa je nastala tudi na kolesu.

Voznik motornega kolesa se name niti ozrl ni, le ženska, ki je bila na motorju, je močno zavpila od strahu.

Takšno ravnanje voznika ni pravilno in je nečloveško, saj mora v takšnem ali podobnem primeru vselej počakati na kraju nesreče. Voznika na videz poznam in menim, da ga bom kmalu našla. Kljub temu pa prosim vsakogar, ki kaj ve o nesreči, da sporoči postaji LM ali pa meni.

Hilda Jerič
Kocbekova 3
Celje

ČUDNA POLITIKA KZ

Podpisani smo stalni bralci Celjskega tednika in tako smo v vašem listu prečitali članek Premalo pasemske živine. Vsebinska članka nas je presenetila kot kmečke proizvajalce, ker se v

članku navaja, da so kmetje prodajali živino mimo zadruge in bodo zato kaznovani s tem, da bodo morali prodati zadrugi mleko občutno ceneje.

Zaradi navedenega prosimo, da prihodnji številki objavite naše pismo v celoti in pojasnite, če je takšen postopek v okviru predpisov mogoč; ali ima zadruga pravico izvajati kazenske sankcije? Nam je znano le, da lahko sklepamo pogodbe za tiste proizvode, za katere smo se sami odločili, ostale viške pa prodajamo neobvezno, seveda najboljšemu plačniku. Pri tem naj pripomnimo, da je KZ Smarje pri Jelšah najslabši plačnik, zato smo se odločili prodati teleta in živino boljsemu plačniku, ker menimo upravičeno, da se nam proizvajalcem plača tudi vzreja živine, ne pa da dobi levji delež posrednik.

Naj kot sopodpisnik navedem primer, ko sem redil deset telet za KZ Smarje, pri prodaji pa so mi ponudili tako nizko ceno, da sem teleta prodal raje zadrugi na Hrvaško. S prodajo sem dobil čez 100 tisoč S-dinarjev. Takšnih in podobnih primerov je več.

V primeru, da bi mleko res morali prodajati občutno ceneje zadrugi, naj nam omogočijo res konkurenčno prodajo in ne da nam grozijo: Če ne boš ubogal, boš tepen!

Franc Perkovič
Smarje pri Jelšah

Upam, da vam bo najbolje odgovorilo vodstvo zadruga.

ZDRAVNIKOVA OBLJUBA

Zbolela mi je hčerka in je že nekaj časa imela visoko temperaturo — 38,8° C. Zvedela sem, da je v hiši ravnokar na obisku dr. Jakob Koren, pa sem ga prosila, naj pogleda še mojo hčer. Doktor je bil razburjen in mi je pokazal cel kup listov z naslovi pacientov, ki jih mora obiskati še isti dan. Med njimi je dejal, sta tudi dva zelo nujna primera. Ko pa bo tam opravil, se bo gotovo vrnil k nam. Nekoliko me je začudilo, da mu je ljubeše, če si naredi dvojno pot. Upala sem, da bo obljubo tudi izpolnil. Pa je ni. Ura se je od 16. kar hitro premaknila na 22. Medtem je vročina deklici narasla, zdravnik pa ni bilo in morala sem se znajti, kakor sem vedela in znala.

Povedati moram, da se mi je nekaj podobnega že večkrat zgodilo, ne sicer pri istem zdravniku, temveč pri drugih. Primer pa sem opisala zato, da bi zdravniki vedeli, da težko čakamo na njihovo pomoč in da ni prav, če svoje obljube ne izpolnijo.

Fanika Grobelnik
Dobriša vas 57,
Petrovče

ČUDNA »POZABLJIVOST«

V osnovni šoli v Ljubnem je bila 14. in 15. avgusta odprta likovna razstava del domačih sli-

karjev. Sodelovali so štirje avtorji z nad 50 deli v različnih tehnikah. Razstavo bi morali odpreti že med flosarskim balom, toda iniciator razstave — občinska skupščina Mozirje — je nanjo pozabila in tako bo otvoritev šele zdaj. Zakaj ni bilo razstave takrat, ko je bila predvidena? Nekdo je bil odsoten, drugi je pozabil, tretji ... kaj neki bi se opravičevali?

Zgornja Savinjska dolina je znano turistično področje in tovrstne prireditve domačih avtorjev bi tudi na turizmu ugodno vplivale. Zato si podobne »pozabljivosti« ne bi kazalo več privoščiti.

VI. P.

VPIS V EKONOMSKO SOLO

Kot redna bralka Celjskega tednika se obračam na vas s tole prošnjo: sem ena izmed tistih, ki se še niso odločili, kam po končanem osemletnem šolanju. Slišala sem, da je bilo za ekonomsko šolo premalo prijav. Rada bi zvedela, če res še sprejemajo prijave in če tem kandidatom ne bo treba opravljati sprejemnih izpitov. Prosim, da mi odgovorite, če je to res. Upam, da boste to storili kljub anonimnosti.

F. S.

Šmartno ob Paki

Ne bi, če vprašanje ne bi zanimalo tudi drugih dijakov. Tako pa vam sporočamo, da imate za vpis v ekonomsko srednjo šolo v

Celju še možnost, če imate za to potrebne pogoje. Prednost bodo imeli namreč kandidati z boljšim uspehom kot je zadostni. Sicer pa morate na šolo prinesiti izpolnjen obrazec 1,20, kolek za 50 dinarjev, spričevalo osemletke in rojstni list. Rok prijave je 1. september in kandidatom res ne bo treba opraviti sprejemnega izpita. O sprejemu pa bo kljub temu odločila posebna komisija.

ZAKAJ MANJ IZ NOB?

Sem že dalj časa naročnik Celjskega tednika, zato vam pišem nekaj vrstic. Trdim, da ste tednik nekako skrčili in manj objavljate iz zgodovine NOB. Zelo sem bil zadovoljen ob članku »Kralj Dobrovelj«. Zelo cenim njegovo delo iz NOB in prav bi bilo, da bi se kdaj oglašil v vašem listu, da bi spregovoril o življenju v NOB, kar bi bilo koristno zlasti za mladino, ki o tem ve zelo malo. Misli bežijo samo po kavbojskih filmih in nošnji dolgih las. Zanima me, zakaj niste objavili mojega članka Starega Kozjanskega ni več? Po vsej verjetnosti je bilo preveč napak, ali pa občinske skupščine obljubljeni dotacije ne pošiljajo?

Rok Leskovšek
Velenje

Tednika nismo skrčili, saj ima še vedno 12 strani. Da objavljamo manj iz NOB je vzrok predvsem v tem, ker nam trenutno ustreznih tekstov primanjkuje. Vsekakor pa je pripomba umestna in jo bomo upoštevali. Nemara bo prišel v poštev tudi vaš članek, čeprav je res, da smo zlasti lansko leto kakor tudi poprej o Kozjanskem pisali zelo veliko. Vzrok da ga že nismo objavili, torej niso ne slovnici napake ne dotacije, čeprav smo seveda dolžni izpolnjevati obveznosti do občin s poročanjem o aktualnih tedenskih dogodkih.

OBRTNIKI POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANI

(Nadaljevanje s 1. strani)

invalidnosti, če so dopolnili starost najmanj šestdeset let in najmanj štirideset let obrtniškega oziroma gostinskega dela (vštevši tudi druga obdobja, ki se po zakonu računajo v zavarovalno dobo).

Osnove, po katerih se bodo obrtniki zavarovali, so razdeljene v sedem skupin. Druga od teh je splošna, kar pomeni, da bodo obrtniki zavarovani za denarni znesek 445 novih dinarjev, če se ne bodo odločili za drugo osnovo. Toda tudi pri tem ne bo mogoče prosto izbirati. V prvo kategorijo z mesečno osnovo 345 N-din bodo lahko uvrščeni samo tisti zavoranci, ki so stari — moški 55, ženske 50 let in ki jim je občinska skupščina določila davčno obveznost v pavšalnem znesku. V zadnjo, najvišjo kategorijo pa se bodo lahko odločili tisti zavoranci, ki so imeli za preteklo leto davčno osnovo nad 3.000 N-din. Osnova v tem razredu je 840 N-din. Vsi ostali zavoranci pa bodo lahko izbirali med že omenjenim drugim razredom ali pa med zavarovalnimi osnovami, v katere so uvrščeni za zdravstveno zavarovanje. Na podlagi teh osnov je izračunan mesečni prispe-

vek, ki ga bo moral plačati vsak obrtnik. Višja je osnova, višji je prispevek in višja bo pokojnina. Treba pa je povedati, da se bo višina pokojnine in invalidnine odmerjala v glavnem od pokojninske dobe. Čas samostojne obrtne oziroma gostinske dejavnosti pred uvedbo obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja pa se bo zavarovancem priznal v pokojninsko dobo, če bodo plačali za to dobo prispevek po najnižji osnovi. Za tiste pa, ki so bili prostovoljno pokojninsko zavarovani pri skladu vzajemne pomoči obrtnikov, znaša prispevek samo 20 odstotkov najnižje osnovne zavarovanja, če seveda niso zneskov pri vzajemni pomoči že dvignili.

Pokojninsko in invalidsko je mogoče zavarovati tudi tiste družinske člane, ki so samostojno zdravstveno zavarovani.

Ves postopek, po katerem bodo obrtniki uveljavljali svoje pravice, je torej dokaj kompliciran in bi bilo prav, če bi pri razlagi pravic in obveznosti storilo svoje tudi njihovo poslovno združenje. Komunalni zavod za socialno zavarovanje pa bo v teh dneh vsem obrtnikom razposlal izjave, s katerimi se bodo odločili za pokojninske osnove, vsi tisti

pa, ki bi želeli določena pojasniti, se bodo morali seveda obrniti nanj direktno.

I. B.

SKRAJŠAN DELOVNI TEDEN V ZELEZARNI

V železarni Store so 1. avgusta postopoma začeli uvajati 42-urni delovni teden. Na podlagi obsežnega elaborata, ki je predvidel vse, kar je potrebno, da bi bil prehod možen s čim manjšimi dodatnimi vlaganji, bodo o pogojih za skrajšan delovni teden razpravljali v vseh obratih. Svoje predloge bodo predložili posebni komisiji, dokončen pristanelek pa bo dal upravni odbor. Med najpomembnejšimi pogoji, ki jih bodo morali obrati izpolniti, so vsekakor enaka proizvodnja, zmanjšanje izmečka, enaki osebni dohodki in podobno. Tako sta 1. avgusta na skrajšan delovni teden že prešla elektroobrat in samotarna, proste sobote pa bodo imele tudi vse žene, ne glede na to, v katerem obratu so zaposlene. Septembra bosta to pravico uveljavila verjetno še dva proizvodna in dva vzdrževalna obrata ter nekatere strokovne službe. V železarni predvidevajo, da bodo do konca leta lahko na skrajšani delovni teden prešli vsi obrati.

PRVI KOŠI ZELENEGA ZLATA ČAKAJO NA PREVOZ. V MINULIH DNEH JE VEČ STO OBIRALCEV ZE PRICELO Z OBIRANEM ZELENEGA ZLATA V SAVINJSKI DOLINI. SAVINJČANI TOŽILO, DA PRIHAJA IZ LETA V LETO VSE SLABSI KADER ZA OBIRANJE, KLJUB TEMU LAHKO ZAPISEMO, DA JE PRVI LETOSNI REKORD ZE P. PADEL, OBIRALKA PRI KMETOVALCU NA POLZELI JE V ENEM DNEVU OBIRALA 39 SKAFOV HMELJA! POSNETEK PRIKAŽUJE PRVE KOŠE HMELJA V ARJI VASI, KJER JE OKROG 700 OBIRALCEV PRICELO OBIRATI HMELJ NA HMELJSKIH KMETIJSKEM KOMBINATA. REPORTAŽA V PRIHODNJI STEVILKI. (Foto: J. Sever)

Priročnik za 20 urne tečaje prve pomoči

Med pisanimi pripomočki za prvo pomoč, ki se v zadnjih letih razveseljivo množijo, smo že dolgo pogrešali učbenik ali brošuro, ki bi bila namenjena širšemu krogu bralcev. Končno smo tudi to dočakali. Pred nedavnim izšla v založbi Glavnega

odbor Rdečega križa priročnik za 20-urne tečaje prve pomoči pod naslovom: »Preprečujemo nesrečo in naučimo se pomagati«. Napisala sta ga naša znana delavca na področju poučevanja in organizacije tečajev prve pomoči dr. Dušan Repovš in sanitetni major Miroslav Mižigoj. Avtorja sta se na 60 straneh žepnega formata strnila vse najvažnejše napotke za preprečevanje pri nas najpogostejših nesreč in navedla glavne ukrepe prve pomoči. Pisana beseda je bogato ilustrirana s 108

risbami akademskega slikarja Janeza Grudna, ki olajšujejo dojemanje. Posebno vrednost daje priročniku preventivna usmerjenost njegovih avtorjev z navodili, kako preprečiti nesreče, kaj storiti, da ne bodo po sledice nesreče še hujše. Priročnik je sicer pisan za tečajnike na 20 urnih tečajih za prvo pomoč, avtorja in Glavni odbor pa ga priporočajo še širšemu krogu bralcev. Cena je samo 1 N-dinar ali 100 S-din. Naročite ga lahko pri vsaki organizaciji Rdečega križa.

Nepričakovani sestanek med predsednikom Johnsonom in poveljnikom ameriških čet v Vietnamu generalom Westmorelandom v »kavbojskem ambientu« v Texasu je dal dovolj povoda za najrazličnejše komentarje. Jasno je, da je šlo za analizo vojaškega položaja v Vietnamu. Johnson je med drugim izjavil, da ne gre pričakovati »hitre zmage« (torej »hlic krige«!), pač verjetno že zato ne, ker vojna že dolgo traja, kakor tudi, da ni mogoče predvideti, koliko vojakov bo treba tja še poslati. Zato pa je general Westmoreland to izjavo konkretnije dopolnil. Tako bo že prihodnji mesec Pentagon poslal na vietnamska bojišča novih 37 tisoč vojakov, oktobra pa kar 46 tisoč, kar se povsem ujema s predvidevanji ameriškega satirika Arta Buchwalda, po katerih bodo Američani imeli v Vietnamu

v kratkem času »vsaj milijon« vojakov. Če naj bi pri 750 tisoč možeh vojna trajala še pet let, in če bi potemtakem hoteli, da bi trajala četrtino manj, bo milijon res komaj zadostoval; kolikor je seveda takšna »elektronska« matematika točna in zanesljiva. Tako ali drugače, ni dvoma, da se je ameriški obrambni minister McNamara ludo uštel, ko je preračunal vojaške izgube zgolj na tehnično plat (v novem finančnem letu na milijardo 200 milijonov dolarjev vrednost!), saj pri tem očitno ni upošteval neprecenljivih izgub v obliki živih ljudi. Toda to je neizogibna logika vsake vojne.

Mao Ce Tung, ki je pred časom uspešno opravil veliko pavalno turo, je po XI. plenarnem zasedanju CK KP Kitajske znova postal najpomembnejša osebnost na Kitajskem. Proglasitev so spremljale velike manifestacije zlasti v Pekingu, kjer je XI. plenarno zasedanje centralnega komiteja nalletelo na odmev, kakršnega ne pomnijo. Velikanske povorke mladine so oblegale sprejemni center CK KP Kitajske ter z zastavami, bobni in slikami

Mao Ce Tung izkazovale popolno privrženost in vdanost. Gre za pomemben politični manifest, ki naj bi še v večji meri kot »kulturna revolucija« prispeval k odstranitvi in rešitvi nekaterih težkih problemov Kitajskega socializma.

V Zvezni republiki Nemčiji prihaja do vse večjih nasprotij med bankimi politikami. Po pisanju nekaterih nemških listov ima kancler Erhard vse večje težave z Mendejevo liberalno stranko, ki mu sicer obljublja podporo. Na pozornici se je zopet pojavil šef bavarske krščanske socialne unije Strauss, ki je izrazil mnenje, da bi morali sistem uprave in metode prilagoditi modernemu vodenju gospodarstva. Kanclerjev »gospodarski čudež« doživlja »čuden« preobrazbo. Po mnenju Straussa je zaskrbljujoče zlasti ameriško investiranje v Zahodni Nemčiji, ker vodi k »posredni invaziji« ameriške vnanosti in razvoja v zahodno nemško gospodarstvo. Gre pa hkrati tudi za nekatere rošade v vladi, ki jih namerava narediti Erhard. Morda je na vidiku »politični črni dež«?

ZABELEŽENO ZA VAS

JANEZ MLINARJEV NI H GUZAJU PRIJEZDIL

Dragi bralci!

Lov na Guzaja je bil uspešen. Po odru Delavskega odra je pokalo, da je bilo veselje, pri čemer je zlasti razveseljivo, da nam je vendarle uspelo odkriti tako dolgo odkriven zelen smodnik. Ta ima namreč to pozitivno lastnost (če se izrazim po guzajsko), da pištole ni treba vsakokrat posebej »ladati«, ampak zadostuje enkratno »ladanje« za tri strele. To pa je tudi ravno dovolj, če so strelci vseh, ki streljajo, točni, da lahko zloglasnega, presnetega Guzaja na koncu uspešno ustrelijo. Občinstvo je sicer vihalno nosove ob nenavadnem vonju, ki ga je povzročalo pokanje pri tridesetih stopinjah Celzijevih, ampak to je lahko posledica nepoznavanja smodnikov.

Spričo neznosne vročine si lahko le medlo predstavljamo izredne človeške napred pri lovljenju že omenjenega Guzaja. Ta je dal nasledovalcem toliko (potemtakem vročega) vetra, da bi mu bil iz Trnovelj prišel stisnit roko sam Janez Mlinarjev, ki se je ob istem času mudil tam z baljonom svojih junaških Teharčanov, če seveda ne bi prišlo do neljube in neplanirane časovne stiske; prekratek časovni razmak med tragedijo v zvezi z Guzajem in Janezovimi podvigi, kakor tudi pomanjkanje hitrega konja je povzročilo, da ni prišlo do zgodovinskega srečanja, kar je pravzaprav škoda, saj bi se dva pristna ljudska junaka srečala prvokrat tako rekoč po 450 letih (preračunano na datume njunega rojstva). Pa morda ob jubileju, če ne bomo med tem odkrili v knjižnem katalogu še kakšnih bolj vročih dram!

Kozorog

RAZPRAVA O SLUŽBI DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA

Ahilova peta - samoupravljanje

Ze leto dni in več vodijo razprave o reorganizaciji službe družbenega knjigovodstva; hkrati z njimi pa se pojavljajo kritike o njenem delu in podobno. Pri vsem tem se nehoti porodi vprašanje: ali so te kritike, ki padajo na Službo družbenega knjigovodstva utemeljene in upravičene ali ne. Ko so o teh vprašanih razpravljali te dni na pobudo občinskega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti v Celju, je na primer predsednik komisije pri zvezni skupščini za reorganizacijo Službe Marjan Rožič med drugim opozoril, da je kritika Službe družbenega knjigovodstva pravzaprav kritika administrativnega načina dela, ki vlada na tem področju. To zlasti velja za strokovni del poslovanja, povsem upravičene pa so pripombe (in te imajo tudi člani delovnih enot Službe družbenega knjigovodstva) na samoupravne odnose v tej službi. Čudno je, da Služba družbenega knjigovodstva nima svojega statuta. Zato je tudi samoupravljanje na šibkih nogah, je na sestanku ugotovil direktor celjske enote Službe družbenega knjigovodstva Slavko Verdcl. Razmejitev pristojnosti v samoupravnem pomenu v glavnem ni. Zato sveti delovnih enot razpravljajo pred-

vsem o tistem, kar odredi generalni direktor oziroma centralni svet pri Službi družbenega knjigovodstva v Beogradu. Precej besed na sestanku je bilo izrečenih na račun tarif in plačilnega prometa. Tarife obračunavajo po prometu, nekoč so jih po nalogih. Nekateri se zavzemajo za star način, pri Službi pa pravijo da je sedanji boljši, ker upošteva v večji meri odgovornost poslovanja. Na bodočo organizacijo oziroma reorganizacijo Službe družbenega knjigovodstva bo vsekakor vplivala odločitev o plačilnem prometu. Dejstvo je, kolikor se ta promet izvzame iz Službe družbenega knjigovodstva, da je nadaljnji obstoj te organizacije močno omejen. Važnejša od licitacije, ali naj plačilni promet ostane pri Službi družbenega knjigovodstva oziroma ali ga naj prevzamejo poslovne banke, je utemeljitev morebitne odločitve, zakaj naj bi plačilni promet prešel v drugo organizacijo. Pametni razlogov za to ni, zlasti ne, ker Služba družbenega knjigovodstva uvaja sodobne načine dela pri obračunavanju in obveščanju delovnih organizacij o stanju njihovih žiro računov. Zdej je ta služba koncentrirana, s prenosom na poslovne banke pa bi se razdrobila

in podražila. Zato tu ne gre za licitacijo, temveč za odločitev, kakšen plačilni promet je potreben našemu gospodarstvu in ne nazadnje teritorialnim političnim skupnostim, ki so močno navezane na podatke Službe družbenega knjigovodstva. Zanimiva je bila razprava o menjavi delovnih metod pri Službi družbenega knjigovodstva. Tudi ali je za to kriva Služba sama? Odgovor na to je odprl drug problem, namreč, da se v teh spremembah zrcali naša zakonodaja, na stotine predpisov in pojasnil enega samega zakona in podobno. Zato bo kazalo zlasti v tem primeru obrniti ost v drugo stran, v zakonodajalce. Reforma naj, vsaj kar zadeva to vprašanje, zadene našo zakonodajo, da se ne bo več pripetilo, da bi bilo na primer za izvajanje zakona o prometnem davku napisanih nadsto pjasnil, da je bilo že letos izdanih nad 400 predpisov in podobnih aktov, ki jih Služba družbenega knjigovodstva mora poznati in izvajati. Razprava o reorganizaciji Službe družbenega knjigovodstva je opozorila še na to, da bi ne bilo prav, če bi kolektivni enot Službe družbenega knjigovodstva zavzele položaj branilcev dosedanjega dela in podobno. Ne gre za to,

zlasti ne, ker imajo tudi ti kolektivni svoje predloge in svoje pobude ne samo za poenostavitev poslovanja, za zmanjšanje kontrole in podobno, marveč tudi predloge za rešitev mnogih notranjih problemov. In teh ni malo. Tu bodo zadeli na osnovna načela samoupravljanja, na vprašanja financiranja enot, kjer naj se dosledno uvede sistem samostojnega formiranja in delitve dohodka (zato proč z jugoslovansko uravnilovko), s tem pa nagrajanja po delu. Za kvalitetno opravljene usluge mora dobiti sleherna enota Službe družbenega knjigovodstva tudi ustrezno plačilo, ustrezno nagrado. Glede strokovnega dela, poslovanja, so seveda potrebna enotna navodila, kar pa ne pomeni, da bi moralo biti samoupravljanje centralizirano. Pobuda kolektivov enot in posameznikov mora priti do veljave: zato tudi vsakršna iniciativa. Tako lahko od rešitve mnogih notranjih vprašanj, zlasti samoupravnega značaja, pričakujemo tudi nove pobude za prilagoditev Službe družbenega knjigovodstva novim zahtevam in potrebam. V tem smislu je izzyvenel tudi celjski sestanek in zato ga moramo oceniti kot izreden pozitivni prispevek. M. B.

Krvava NEDELJA

EDEN MRTEV IN DVANAJST RANJENIH. PREPEPALI SO SE LJUDJE, KI SE SPLOH NISO POZNALI. ALKOHOL JE NAREDIL SVOJE. VEČINO PREPEPAČEV IN STORILCEV SO ŽE ODKRILI IN PREPELJALI V ZAPOR.

V Slovenskih Konjicah je bil med pretepom z nožem ranjen Bogomir Marguš, doma iz Brezja pri Ločah. Zabol el ga je Karel FIJAVZ iz Prevrate. Na Sp. Tinskem je bil splošen pretep, katerega akterji še niso znani. V bolnico so prepeljali žrtve tega krvavega obračuna: 41-letni Franc Fajsa ima rano na glavi; 23-letnega Franca Krašovca so zabolili; 59-letnega Franca Fajsa so zabolili v rano; Ivana Fajsa pa je nekdo udaril s kolom. Naslednji dan je baje Friderik PLANINSEK iz Vrhnje vasi v Sentjanžu v hrbet petkrat zabol el Evgena Avblja.

Na Lavi, pred gostilno Culk je Vinko MARTINKOVIČ zlomil med pretepom nogo dentistu Vinku Modendorferju. Najhuje pa je bilo vsekakor v Dramljah, kjer je bila veselica na prostem, zatem ko so v zvonik potegnili nove zvonove. Vročina in ogromno popitega alkohola je naredilo svoje. Začelo se je, ko je Jože KOLAR po izzivanju začel pretepati priletno žensko. V pretep so se vmešali še drugi, ki so skušali napadeno braniti. Hčerka napadene je vlekla Kolariča v stran, ta jo je mahnil s steklenico po glavi in jo ugriznil v palec. V splošen pretep se je vmešal tudi eden redkih treznih, Stanko Jager, ki je želel pretepače pomiriti. Oče napadalca, MARTIN KOLAR je vtem potegnil nož in Jager zabol el naravnost v srce, zatem pa še Franca Debeljaka. Med pretepom je nekdo s kolom udaril po glavi slučajnostnega gosta Staneta Hojnika iz Začreta.

Pretep je bil tako silovit, da je komisija, ki je po dveh urah prispela tja, ugotovila, da so med pretepom populili celo kolo, na katerih so bile pribite klopi. Ubijalec MARTINA KOLARJA in njegovega sina Jožeta so našli, ko sta spala v gospodarskem poslopju Ferdinanda Zdolška. Pokojni Stanko Jager je bil priljubljen pismonoša, oče nepreskrbljenega otroka.

DOSEŽENI USPEHI ŠENTJURSKE OBČINE OBETAJO LEPE PERSPEKTIVE

Za občino Sentjur pri Celju je nekdanji veljal naziv — Sentjur ob Južni želvenici. In res mu še danes železnica daje svoj pečat. Mnogi občani dnevno potujejo v močnejše delovne organizacije izven občine, tisti, ki ostanejo doma, pa nagloma oblikujejo rast delovnih organizacij. Občina Sentjur je zaledje delovne sile celjskega bazena. Glavna panoga gospodarstva je kmetijstvo — živinoreja in industrija, ki s svojim delom opozarja na hiter vzpon proizvodnih diagramov. V zadnjem času je močan razvoj čutili tudi v trgovini, dočim ostale panoge zaostajajo za splošnim razvojem. Občina Sentjur je v preteklem letu dossegla družbeni bruto produkt v višini 12 milijard starih dinarjev in narodni dohodek na prebivalca v višini 500.000 starih dinarjev. Kolikor je pričakovati enak tempo razvoja ob izboljšanju tehnoloških procesov proizvodnje v delovnih organizacijah, predvidevamo, da bo skupna vrednost proizvodnje v letu 1970 znašala okrog 22 milijard starih dinarjev, s tem da bo narodni dohodek na glavo prebivalca dosegel 500.000 starih dinarjev. Ta program pa bo možno realizirati ob prizadevanju vseh občanov, kot ostalih družbeno-političnih činiteljev.

Stanovanjska gradnja

Negospodarske dejavnosti (stanovanja, komunalna itd.) spadajo med manj razvita področja šentjurske občine. Vzroke za to je iskati v podedovani situaciji ustreznih finančnih sredstev za pospešitev teh dejavnosti. Občina si je vsekakor prizadevala, da bi rešila nekatera prečta vprašanja. Kot je znano, se je po letu 1960 v občini glede na takratno

stanje močno razmahnila stanovanjska izgradnja, ki jo je pospeševal tudi sistem deljenja kreditov zasebnim graditeljem, tako da družbena gradnja ni dosegla predvidenega razmaha. Hiter razvoj zasebne gradnje je povzročil določene komunalne probleme, predvsem vprašanje odvajanja fekalnih voda in oskrbo občanov z zdravno pitno vodo. Po razgovorih pristojnih vodnogospodarskih strokovnjakov bo možno problem oskrbe občanov Sentjurja z vodo rešiti s detajlno rekonstrukcijo vodovoda, ki bo po grobih izračunih stala okrog 35 milijonov starih dinarjev.

KK in zasebni proizvajalci

Kmetijski kombinat pokriva doberšen del občine. Okrog 350 članski kolektivni gospodari na obratih v Poničju pri Grobelnem, Planini pri Sevnici, Slivnici in Sentjurju, poleg ostalih stranskih dejavnosti zemljiških parcel je na nekaterih obratih otežkočena popolna mehanizacija oziroma specializacija proizvodnje. Prvenstvena usmeritev v lastni proizvodnji je živinoreja s sadjarstvom in jagodičevje ter hmeljarstvo kot dopolnilni panogi. Delovna organizacija ima tudi precejšnje hlevske kapacitete, saj ima okrog 800 glav goveda in preko 1.000 komadov prašičev. Z delno reorganizacijo se je v organizaciji povečala skrb za zasebne proizvajalce kot neposrednega partnerja v proizvodnji. Delovna organizacija preko strokovnjakov nudi kmetijskim proizvajalcem strokovno pomoč, katere uspehe je že čutili v proizvodnji. Tako so se nekateri zasebni proizvajalci popolnoma specializirali, kar jim ob pomoči strokovne službe omogoča doseganje visokih pridelkov. Takšno neposredno sodelovanje se pozitivno odraža na povečani uporabi umetnih gnojil, uporabi kvalitetnejših sort semen, vztrajni produktivnejših pasem živine kot tudi povečani ponudbi oziroma odkupu blaga od zasebnih proizvajalcev. Kmetijski proizvajalci po navesti strokovnjakov sodobno urejajo nove hleve, saj jim pri tej akciji pomaga finančno delovna organizacija.

Srednjeročni program razvoja kmetijske organizacije predvideva povečanje površin pod krmnimi rastlinami, povečanje hlevskih kapacitet, površin pod sadjem in hmeljem, ureditev hladilnic ob povečani kapaciteti klavnice in poglobitev proizvodnega sodelovanja z zasebnimi proizvajalci, tako so proizvodni programi delovne organizacije čvrsta osnova za planiranje razvoja kmetijskega gospodarstva v občini, ki predvidevajo v letu 1970 vrednost skupne proizvodnje na preko 7 milijard starih dinarjev, s tem, da bo kmetijstvo predstavljalo še vedno polovico vse proizvodnje v občini.

Blagovnica center

Velik in sverel lokalni središču Sentjurja vzbuja pozornost. To jo poslovna enota trgovskega podjetja »RESEVNA«, ki v svojih poslovalnicah nudi široki potrošnji raznovrstne vsakdanje dobrine. Z novo organiziranimi obrati — papirnico, trgovino s čevlji, s pohištvo, elektromaterialom, ki jih dopolnjujejo še obrati za prodajo manufakturnega blaga in tekstila, skratka z 19 poslovalnicami na območju komune, predstavlja »Resevna« dobro založeno trgovsko hišo.

Svoje usluge je podjetje prilagodilo željam in zahtevam kupcev. Vsako leto podjetje izboljšuje asortiman ter tako zajema vedno večji odstotek kupne moči prebivalstva v območju občine. Program razvoja podjetja do leta 1970 predvideva razširitev in ureditev novih prodajnih prostorov na Planini, Sentjurju in drugod, tako da bi kar najboljši zadostili željam kupcev.

Pridobitev - vrtec

V sredi so izrodili namenu otroški vrtec. Ta varstvena ustanova je plod dolgoletnih razprav in prizadevanj staršev, da tudi Sentjur dobi takšno ustanovo. Otroški vrtec je urejen sredi Sentjurja in bo lahko v njem bilo okrog 40 predšolskih otrok. V vrtec bodo otroci od 2 in pol leta starosti dalje ter bodo poleg varstva imeli tudi ustrezno prehrano. Otroški vrtec je bil urejen ob sodelovanju oziroma pomoči delovnih organizacij, ki so imele potno razumevanje za ureditev te prepotrebne varstvene ustanove.

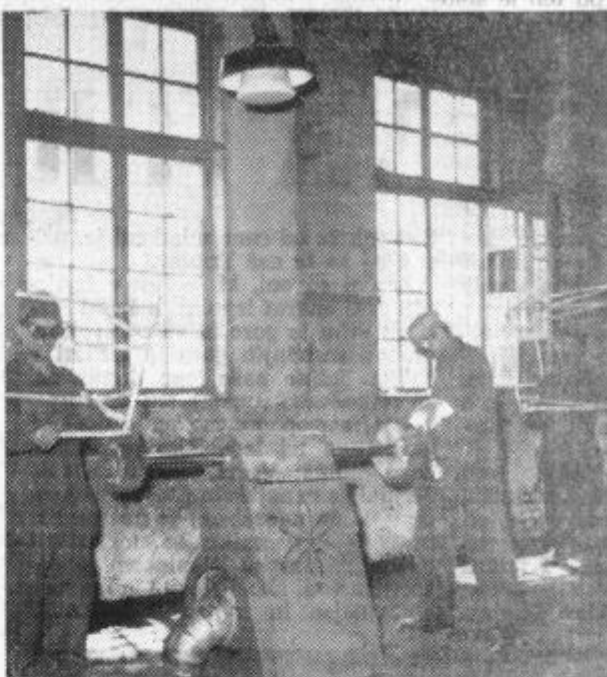
Vsem delovnim ljudem šentjurske občine iskreno čestitamo k OBČINSKEMU PRAZNIKU

CELJSKI TEDNIK

Večja produktivnost-VEČJI USPEHI

Lesno industrijsko podjetje »Bohor« predstavlja za občino nadaljevanje nekdanje organizirane žagarske obrti in proizvodnje furnirja, ki je ena najstarejših v Sloveniji. Okoliški gozdovi, s katerimi gospodarita GG Celje in KGP Brežice, so dokajšnja surovinska baza za nemoten potek polnojarmerikov in proizvodnje v obratu končnih izdelkov.

Obrat v Sentjurju, ki se je razvil iz zasebne žage Borlak, je v razvojni poti napravil precejšen korak v modernizaciji in povečanju produktivnosti dela. Leta 1957 je bila izvršena rekonstrukcija furnirnice, ki daje danes letno okrog 700 kubičnih metrov plemenitega furnirja in to v glavnem za izvoz. Tudi žaga na obratu v Sentjurju je s povečanjem produktivnosti povečala proizvodnjo oziroma razrez lesnih sortimentov, saj je skupni razrez hlodovine v letu 1965 znašal 11.400 m³ in od tega 62 % za izvoz. Na obratu v Mestinju so v začetku izdelovali samo šolsko pohištvo, na kar se je obrat z izboljšanjem mehanizacije in spremembo tehnološkega procesa popolnoma preusmeril na proizvodnjo drobne galanterije za izvoz na konvertibilna področja. Podjetje je v preteklem letu doseglo proizvodnjo v višini 2 milijardi starih dinarjev. V polletju letošnjega leta je podjetje izvozilo za 770.000 dolarjev proizvodov ali 70 % celotne proizvodnje. Srednjeročni plan razvoja podjetja predvideva do leta 1970 povečanje proizvodnje na preko 3 milijarde starih dinarjev s tem, da je večji poudarek na finalizaciji oziroma oplemenitvenju lesnih sortimentov. Podjetje je v preteklem letu pristopilo k rekonstrukciji obrata v Sentjurju, katera bo potekala v III. etapi in se financirala izključno iz sredstev delovne organizacije. Glavna investicija na obratu v Sentjurju je postavitev portalnega žerjava, s katerim bo podjetje povečalo produktivnost za enkrat s tem, da bo razpoložljivo delovno silo zaposlilo na drugih ustreznih delovnih mestih. Do leta 1970 bo podjetje rekonstruiralo še furnirnico, žago in uredilo skladišče ob spremembi celotnega delovnega procesa. Ob takih vlaganjih in nenehnemu rednemu povečevanju proizvodnje bo podjetje lahko posevčalo še več skrbli delovnemu človeku kot nosilcu razširjene reprodukcije.

Nova osnovna šola v Slivnici

Na lepem naravnem griču Gorica pri Slivnici so s pomočjo prizadevanja prebivalstva zgradili novo šolsko poslopje — osrednjo osnovno šolo, ki nosi ime po narodnem heroju Francu Vručcu. Prva šolska zgradba je bila zgrajena že leta 1859 in je imela tri učilnice. Nova šola, ki je bila nujno potrebna, bo vključila v vsje razrede vse učence sedanjih sosednjih

šol Dobrina, Loke pri Zusmu in Prevorij. Na teh šolah bodo po 1. septembru le še oddelki za nižje razrede. Novo šolo bi prav gotovo težko zgradili, če ne bi pomagali domačini. Delci in pomagali so brezplačno, zgradili novo čisto do šole, skupali 1300 m³ jarka za vodovod in prispelali 100 kubičnih metrov lesa.

NOVA CENTRALA

Nova avtomatska telefonska centrala, ki so jo izročili namenu v četrtek, pomeni za občane Sentjurja veliko pridobitev. S sedežem

NOV PLOVALNI BAZEN

Na pobudo telesno vzgojnega društva »Partizan« Sentjur so v preteklem letu pričeli z gradnjo prvega dela športno-rekreatijskega centra, plavalnega bazena pod osnovno šolo. Bazem je simbol razumevanja delovnih organizacij in občine ter odraz prizadevanja športnih delavcev Sentjurja. Bazem se napaja z vodo iz Pešnice. Pričeli so ga uporabljati v mesecu juniju in je plavalna sezona v polnem razmahu. Skupni stroški plavalnega bazena znašajo okrog 32 milijonov S-dinarjev, ki so jih prispevale delovne organizacije in obrati nekaterih drugih delovnih organizacij v občini, kot tudi sama občinska skupščina. V okviru Partizana deluje tudi plavalna šola pod geslom »Nauči se plavati«. Za plavanje vlada med mladino velik interes, saj je bazen odprt vsak dan razen ponedeljka.

Krojaštvo »Moda«

Krojaštvo »Moda« je prepotrebna delovna organizacija v Sentjurju. Kot kooperant tovarne perila »Toper« iz Celja sicer vključuje 80 odstotkov svoje proizvodnje — moško spodnje perilo in plizame — ostale proizvodne moči pa daje na razpolago proizvodnji zaščitnih oblik za potrebe železarne Štore, Tovarne dušika Ruše, Alposa in Bohorja ter proizvodni stroje. Delovna disciplina in vestnost sta odlik pri poslovanju podjetja. Podjetje se je v mesecu juniju preselilo v novi trakt, tako da so se pogoji dela bistveno izboljšali. Srednjeročni program podjetja predvideva izgradnjo samostojnih poslovalnih prostorov in povečanje števila zaposlenih tako, da bi znasala vrednost uslug v letu 1970 preko 150 milijonov S-dinarjev.

Premalo učbenikov

Mesec avgust in prva polovica septembra sta v izdatkih družinskih proračunov dokaj pomembna, saj je potrebno v tem času nakupiti vrsto šolskih potrebščin za otroke, ki pa jim je treba nabaviti še obleko, pa ji mje treba nabaviti še obleko, obutev in vrsto drugih stvari. V družinah, kjer imajo več šolobveznih otrok, je tak izdatek precejšen in rajema kar precej starih tisočakov.

Z namenom, da zvemo, kako so založeni s šolskimi potrebščinami, smo si ogledali v poslovalnici »Pirnica in knjigarna« v Slov. Konjicah, ki s temi predmeti zalaga celotno občinsko območje in še nekatere kraje izven njenega predela.

»Nabavili smo že precejšnje količine najrazličnejših stvari, ki jih potrebujejo učenci za šolo,« nam je povedal njen poslovodja tov. Avgust Bogati ter nadaljeval: »Približno že vemo, koliko in katerih predmetov gre največ za šolsko mladino, saj nam to najbolj kažejo podatki iz prejšnjih let. Na območju, ki gravitira na nas, je okoli 3.000 učencev

osnovnih šol in zato moramo računati, da za večino njih pravočasno nabavimo vse potrebne predmete.

Sicer pa je mnogo lažje dobiti zvezke in nekatere druge stvari kot pa npr. knjige za posamezne razrede. Težave so zlasti takrat, ko izidejo nove in jih redkokdaj dobimo do začetka šolskega leta. Pristojni organi bodo tu le morali poskrbeti, da bodo čitanke, računice in drugi

pripomočki lahko v pravem času v tiskarni in takoj za tem v prodajalni, to je v trgovski mreži.

Pri vsem tem pa je zelo važno tudi to, da starši učne pripomočke svojim otrokom nakupijo že v avgustu. Precej jih sicer ravna tako, toda iz izkušnje vemo, da večina pride k nam nakupovat šele takrat, ko se šolski pouk že začne.

V. L.

CELJSKI PIONIRJI V BAŠKI

Dvakrat na dan ob določenem času se posebno zaživi baška plaža. Kopalcem najrazličnejših narodnosti in starosti se pridružijo veseli celjski pionirji, ki preživljajo brezskrbne počitniške dneve v sončni Dalmaciji.

»Celjski dom«, katerega je pred leti zgradila celjska občina v te namene, je brez dvoma ena najlepših hiš v Baški. Ne samo, da stoji v zelenju in izven naselja tudi neposredna bližina plaže predstavlja veliko vrednost doma.

Graditelj je predvidel okrog 100 do 120 ležišč za pionirje in nekaj ločnih prostorov, v katerih je ambulanta, bolniška soba ter zdravstveno in pedagoško osebje.

Občinski zavod za socialno varstvo, ki pripravlja te kolonije, daje prednost predvsem zdravstveno in socialno šibkim otrokom. Zato so lastni prispevki za to letovanje tako minimalni, da večino stroškov krije naša skupnost.

V prvo avgustovsko izmeno je prišlo kar 16 otrok več, kot je bilo prvotno predvideno. Toda vodstvo doma, skupno z zdravstvenimi in pedagoškimi strokovnjaki je rešilo zadovoljivo tudi ta problem. Vsak je našel svoje določeno mesto in se vključil v novo tovariško okolje.

V novem ozračju, skrbnem zdravstvenem strokovnem varstvu ter kuhinjskemu osebju pa se ne krepijo samo mlada telesa, temveč skrbi nadvse požrtovalni pedagoški kader, ki ga vodi znani organizator in pedagoški delavec Milan Gombač tudi za kulturni razvoj in razvedrilo.

V ta namen je že pred prihodom kolonije oskrbel od Mestne ljudske knjižnice v Celju kolekcijo mladinskih knjig, ki so na voljo pionirjem ter jim jih razdeljuje in vodi evidenco učiteljica, Milka Janova. Načrtno je bil vključen v čas bivanja tudi izlet na Rab. Dan pred odhodom je zbrane pionirje borka NOB za nekaj časa odtegnila od brezskrbnega življenja in jim prikazala žalostno vlogo otoka Raba v času vojne. Zato so otroci z dvojnimi občutjem doživljali ta izlet. Na pokopali-

šču so zapeli nekaj pesmi in položili cvetje na grobove...

Ko so se vrnili zvečer domov, so bili bogatejši. Spoznali so nov kos naše zemlje in žalosten dokaz naše težke preteklosti.

Zagoreli in spočiti se bodo kmalu vrnili domov. Vse bolj se bodo oddaljevali ti dnevi, vendar bo spomin na ta mladostna doživljanja pogosto še prihajal, ter lepšal in razsvetljeval kasnejše dni.

M. Z.

NA VRANSKEM GRE TOKRAT ZARES. O gradnji bencinske črpalke, za katero so se že nekaj let potegovali, smo že pisali. Tokrat objavljamo posnetek, ki prikazuje začetna dela pri gradnji tega objekta. Veliki rezervoarji so že nared, v zemeljskih delih so že tudi pričeli, tako da bo verjetno objekt dovršen že letos. S tem bodo Vrančani zopet za nekaj metrov bližje k veliki prometni žili, od katere si predvsem gostinci obetajo dobiček, ki je doslej v veliki meri odtekal naprej... (Foto: J. Sever)

POLZELSKA TOVARNA NOGAVIC JE V ZADNJEM OBDOBJU ZE VELIKO SREDSTEV NAMENILA ZA GRADNJO STANOVANJ ZA ČLANE SVOJEGA KOLEKTIVA. TAKO BO TUDI V PRIHODNJE, SAJ SE ZAVEDAJO, DA JE SKRIB ZA UREJENE STANOVANJSKE RAZMERE PRAV TAKO PRISPEVEK K DVIGU PRODUKTIVNOSTI.

Na fotografiji je del novega naselja na Polzeli. (Foto: T. Tavčar)

JESENI VRTEC NA POLZELI?

Takšno vprašanje si postavlja marsikatera mamica na Polzeli. Ustanovitelji vrteca obljublajo, vendar za otvoritev potrebujejo še 81.000 N-din. Ta denar bodo v enakih zneskih prispevale tri največje delovne organizacije na Polzeli in sicer Tovarna nogavic, Kmetijski kombinat in tovarna pohištva Garant. Tovarna nogavic je tretjino svojega zneska že odobrila, medtem ko sta ostali dve odobrili le manjši del. Zato bo vrtec pač nomanjkljivo opremljen.

Vrtec bo delal v dveh izmenah, mesečna oskrba pa bo veljala od 80—90 novih dinarjev. Vendar je vprašanje, če bo vrtec zaseden, saj imajo nekateri straši nezaupljiv odnos do varstva svojih otrok v vrtec. Ker se je pred kratkim preselilo v nove bloke na Polzelo precej mladih staršev, upajo, da bo vrtec le polno zaseden in dobrodošel.

Nedvomno dobre lastnosti v vzgojno varstveni ustanovi prevladujejo in zato menijo, da se starši ne bodo ustrašili izdatkov, ki so potrebni za vzdrževanje otrok. T. Tavčar

Pionirji — gasilci

Občinska gasilska zveza je priredila prejšnji teden taborniško letovanje za sedemdeset pionirjev-gasilcev v gozdarski šoli, TVD Partizan v Mozirju. Namen tega letovanja je predvsem v tem, da nudijo mladini poleg razvedrila tudi strokovno in družbeno politično vzgojo, tako da bodo v vrstah gasilcev res zavedni državljanji.

V torek popoldne pa so pionirji na zaključni prireditvi prikazali svoje znanje in so se prav zares dobro izkazali. Zgled občinske gasilske zveze Celje je vsekakor posnemanja vreden in morda se bo prihodnje leto na otroke spomnila še tudi kakšna druga organizacija.

V OBREŽJU NOV VODOVOD

Obrežje pri Zidanem mostu je dokaj strnjeno naselje ob cesti od Radeč proti Loki pri Zidanem mostu. Doslej so posamezniki, ki so večinoma v službi pri železnici v Zidanem mostu, pa tudi upokojeanci, sami iskali pitno vodo. Pred kratkim pa se je deset hišnih lastnikov zavzelo za gradnjo skupnega vodovoda. Zamisel so uresničili. Z vsa vnemo so gradili, opravili veliko ur prostovoljnega dela in pred tednom dni je po novih ceveh že pritekla prva voda. Veselje je bilo veliko in njihov dvomesečni trud poplačan. Krajevna skupnost iz Radeč jim je za prihodnje leto obljubila, da bo iz svojih sredstev dala dotacijo za druga komunalna dela.

Gibanje prebivalstva

V času od 7. do 13. 8. se je na območju matičnega okoliša Zalec rodil en deček. Zakonske zveze so sklenili: Marijan GRADIC, pleskar iz Polzele št. 178 in Magdalena NEUVIRT, delavka iz Braslovč št. 39; Stanislav ZOLGER, tapetnik iz Rogaske Slatine št. 57 in Marija PECOVNIK, uslužbenka iz Ljubljane, Stara pot na Grič št. 4; Janez POZNIČ, mesar iz Osenka št. 12; Trbovlje in Jozefa PLANINC, delavka iz Razvanj št. 18; Maribor; Bruno KOTNIK, orodni ključavničar iz Plandišča, Vojvodžanska št. 22 in Magdalena BALOH, uslužbenka iz Kasaz št. 49.

Umrli so: Marija GROS, stara 70 let, kmetovalka iz Čepelj št. 15; Ciril ROZMAN, star 69 let, upokojenec iz Poljčan št. 77; Leopoldina NIESNER roj. PAUNZEN, stara 90 let, družinska upokojenka iz Polzele št. 18; Alojzij FELIČJAN, star 66 let, kmet iz Stropnika št. 5.

PLAZOVIT TEREN OVIRA DELA

Pri gradnji nove ceste na odseku od Zidanega mosta do Rimskih Toplic so izvajalci naleteli na velike terenske težave. Tla so plazovita in polna izvirov. Zato se dela vlečejo že tretje leto. Letos pa kaže, da bodo le napredovali. Cesto utrjujejo, delajo škarpe in jo širijo. Iz gramoznice v Loki pri Zidanem mostu vozi že ves mesec dvanaest kamionov gramoz na cesto. Nekaj kamionov pa vozi tudi iz gramoznice v Radečah. Tako bo cesta menda res končana do dneva republike, vsaj v končani, če že ne asfaltirana. Cesta grobem, če že ne asfaltirana. Cesta grobem, če že ne asfaltirana. Cesta grobem, če že ne asfaltirana.

TV od 21. 8. do 27. 8.

Nedelja, 21. 8.
9.25 Poročila (Ljubljana); 9.30 Pesem veselo odmeva — oddaja narodno zabavne glasbe (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Beograd); 10.45 Potujte z nami ob Savinji — oddaja za otroke (Ljubljana); 11.15 Kapetan Tenkeš — madžarski serijski film (Ljubljana); ... Goli na svetovnem nogometnem prvenstvu v Angliji (Beograd); 19.10 Arthur Schnitzler: ANATOL — V. del z naslovom Agonija (Ljubljana); 19.34 Vabilo na ples — glasbena oddaja (Ljubljana); 19.54 Intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Koncert Woodyja Hermana (Beograd); 21.45 Filmska zgodba iz serije Golo mesto (Ljubljana); 22.35 Poročila in medigra (Ljubljana); 22.50 Evropsko prvenstvo v plavanju v Utrechu — posnetek (Zagreb); 23.50 Poročila in napoved sporeda (Zagreb).

Ponedeljek, 22. 8.

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Poklici v živilski industriji (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Corneille: CID — posnetek gledališke predstave (Beograd); 22.30 Biseri glasbene literature (Ljubljana); 22.45 Evropsko prvenstvo v plavanju v Utrechu — posnetek (Ljubljana); 23.45 Zadnja poročila (Ljubljana).

Torek, 23. 8.

18.30 Utrecht: Evropsko prvenstvo v plavanju — direktni prenos (Ljubljana); 19.15 Da b'iva lepa ura — Koroški akademski oktet (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Celovečerni film ali posnetek waterpolo tekme iz Utrechta (Ljubljana); 21.30 Evrovizijski prenos iz Utrechta (Ljubljana); 22.30 Zadnja poročila.

Sreda, 24. 8.

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Potopisna skica — oddaja Sarajevo (Beograd); 19.00 Oddaja resne glasbe (Beograd); 19.15 Turistična od-

daja (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 A. Čehov: Striček Vanja — predstava Drame SNG v Ljubljani (Ljubljana); 22.00 Poročila in medigra (Zagreb); 23.15 Poročila (Zagreb).

Četrtek, 25. 8.

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Ventilator — oddaja studia Sarajevo (Beograd); 19.15 Po poteh Jugoslavije — reportaža (Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Utrecht: Evropsko prvenstvo v plavanju — prenos (Ljubljana); 22.25 Plesni orkester RTV Zagreb — oddaja iz cikla jazz festival na Bledu (Ljubljana); 23.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Petek, 26. 8.

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Reportaža studia Titograd (Beograd); 19.15 Opera skozi stoletja (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Celovečerni film (Ljubljana); 22.00 Poročila in medigra (Ljubljana); 22.15 Utrecht: Evropsko prvenstvo v plavanju — posnetek (Zagreb); 23.00 Zadnja poročila (Zagreb).

Sobota, 27. 8.

15.00 Utrecht: Evropsko prvenstvo v plavanju — prenos (Ljubljana); 18.00 Poročila (Ljubljana); 18.05 Film za otroke (Ljubljana); 19.25 Vsako soboto — pregled TV sporeda (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Poljudno znanstveni film (Ljubljana); 21.00 Praška revija — spored zabavnih melodij (Intervizija); 22.00 Svetnik — serijski film (Ljubljana); 23.05 Utrecht: Evropsko prvenstvo v plavanju — posnetek (Ljubljana); 23.45 Zadnja poročila (Ljubljana).

RADIO CELJE

Nedelja, 21. avgusta: 11.00 Napoved časa in programa; 11.05 Pogovor s poslušalci — praznik šentjurske občine; 11.20 Obvestila; 11.30 Za nedeljsko razvedrilo; 11.45 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 Stane Verbič: Od Slovenskega Primorja do Kavkaza (drugo nadaljevanje) — spomini iz partizanskega življenja.

V dnevih od 22. do vključno 27. avgusta je napoved časa in programa vsakokrat ob 16. uri (vmes posnetek z nove Jugotonove plošče), čestitke in pozdravi naših poslušalcev ob 16.05, celjska kronika ob 17.00, ter obvestila ob 17.15. Razen tega se bodo zvrstile še naslednje oddaje:

ponedeljek, 22. avgusta: 17.25 Sportni pregled; 17.40 Iz simfonične glasbe — do 18. ure;

torek, 23. avgusta: 17.25 Mladinska oddaja; 17.40—18.00 Glasba z izposojenih plošč;

sreda, 24. avgusta: 17.25 Iz dela celjske občinske skupščine; 17.35 Od popevke do popevke — do 18. ure;

četrtek, 25. avgusta: 17.25 Radijski feljton; 17.40 do 18.00 Naši zbori;

petek, 26. avgusta: 17.25 Turistična oddaja; 17.40—18.00 Za vsakogar nekaj;

sobota, 27. avgusta: 17.25 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 17.40—18.00 Za prijeten konec tedna.

ŠE O MLINARJEVEM JANEZU

Tovarišu -sg (Senegačniku), ki mi je odgovoril na mojo oceno Mlinarjevega Janeza, naj povem, da sem odkrito izpovedal svoje nazore, vendar sem daleč od tega, da jih navajam kot nepogrešljive. Toda četudi nočem vedno braniti svojih nazorov, si štejem vendar v dolžnost, da jih v tem primeru vseeno skušam obraniti pred nerazumljivim pikanjem. Za odgovor sem se odločil zato, ker niti malo niso brezpomembna načela, v katerih ne soglašam z drugimi.

Tovariš -sg pravi, da sem gledal na predstavo le z očesom kritika, ki se vživlja samo v trenutno situacijo na odru in pri tem ne razmišlja dovolj o pripravah in o težavah igralcev in predvsem režiserja. Tudi o tem sem razmišljal, morebiti še preveč, kajti predstavljajte si ocenjevalca, ki bi bil ves čas na vajah in bi igralce ocenjeval po njihovem trudu in ne po končnem izidu. Res je, da imajo amaterski igralci mnogo več težav kot profesionalci, vendar morajo prav zaradi tega zajeti z manjšo žilico, da bodo zalogaj lahko tudi pospravili. Opravičilo slabe predstave ni v tem, da prizadeti in prizadevni igralci pobešajo nosove in se izgovarjajo na težke vaje in sploh na težave. Zakaj na to ne pomislijo prej in morda enomesečni trud ne podaljšajo še za en mesec, da bi bil trud popoln in opravičen ob dobri predstavi. Tako pa za nedokončano delo, v katerega je bilo vloženo mnogo dela, vendar še premalo kot smo videli, ni pravega opravičila. Tako tudi tov. -sg, mimogrede sodeloval je na predstavi, nima nobene pravice zahtevati tako pisanje, kot si ga sam želi. Potem je bolje, da pošlje oceno ustvarjalci sami, jo anonimno podpišejo in doživijo splošno priznanje. Naj tov. -sg še malo premisli, kaj je to kritika in predvsem zdrava, tovariška kritika in kako jo sprejememo.

Nisem napisal, da je morda marsikateri igralec pustil domače delo, da je vabil pozno v noč in da ni imel prostega časa, vendar to sem upošteval, kajti drugače ne bi mogel napisati ocene. Tov. -sg pravi, da so opravili veliko vzgojno delo, ker je na pred-

stavi sodelovalo mnogo mladih ljudi in so raje vadili kot sedeli v krčmi. To je zelo lepo. Vendar prosvetna društva niso socialno varstvena ustanova, ampak v prvi vrsti ustanove, ki širijo kulturo. Tako zanje ni pomembno, kdo in zakaj sedi vsak večer v krčmi, ampak je pomembno to, da bodo tiste ljudi iz lokalov s svojim umetniškim delom notranje vzgojili, da ne bodo vsak dan v krčmi. To je njihovo vzgojno delo. Prosvetna društva širijo prosvetno dejavnost med ljudi. Kajti če bodo delali to, kar je izvedljivo, kot brčkone pravijo, je kakor tisto, kar že dealjo. In zato naj bo tako dobro, da ga lahko združijo s sedanjim slabim.

Janez Pirš

Vražja sodba je povzročila vročo kri

Spoštovani tov. -sg (le zakaj takšen strah, da se niste podpisali s celim imenom?), ki ste se tako pogumno postavili za obzidje branilcev neuspele predstave »Mlinarjevega Janeza«, dovolite mi, da korigiram nekaj vaših smelih trditvev, ki ste jih objavili v članku Mlinarjev Janez v Trnovljah in vam postavim še nekaj važnih vprašanj. V članku ste med drugim napisali tudi tole, kar se konkretno nanaša name: »Vem, da bi vsakdo od igralcev sprejel kritiko po premieri drugače, če bi se to povedalo njim. Tako pa je ocena bila podana po radiu šele v ponedeljek. Potemtakem ni mogel tovariš vplivati na kritiko predstave (kako se lahko vpliva na kritiko predstave?), ki sta bili v soboto in nedeljo.«

Takoj po premieri smo trije (Vlado Vidmar, Janez Pirš in jaz) prisostvovali v dvorani njihovega kulturnega doma živčni razpravi med igralci in režiserjem o kvaliteti premiere. Vsi so si bili enotni v tem, da se tako slaba predstava ne sme več ponoviti. Ze-

tam so nekateri zelo neprijazno sprejeli kritiko svojih delovnih kolegov, kljub temu, da je bila le-ta še kako umestna. Ko so končali s pogovorom, smo ostali zgoraj omenjeni trije z nekaterimi igralci in režiserjem v dvorani, kjer smo se zapletli v prijeten in odkrit pogovor o vseh napakah, ki so botrovale slabi predstavi. Tovariš Zvižej se je takrat z nami skoraj z vsem strinjal in je želel, da se kritika napiše resnično in pošteno, skratka tako, kot jo predstava zasluži. Sam sem se (isto lahko trdim tudi za Vidmarja in Pirša) potem še pogovarjal z igralco, ki je interpretirala Katarino in ji razložil, kako bi morala izpopolniti svoj lik, da bi bila prepričljivejša. In zdaj vprašanje tov. -sg: Zakaj ste objavili napačno informacijo? Zakaj ste napačno informirali bralce o resnici in zakaj niste poiskali poti do resnice? Zakaj tako tmasto branite predstavo s trditvijo, da je bolje, da je na odru sto ljudi, kot pa da se potikajo po krčmah, ko pa je sam režiser priznal, da je bila prevelika ločnica med igralci in folklorno skupino, da je ni mogel povezati v celoto in da je moral sprejeti slab pevski program folklorne skupine samo zato, da jih je pridobil za sodelovanje in ker nimajo oni to naštevirano. Ali ste se že kdaj vprašali kako »smiselno« deluje narodna noša in narodna glasba zadnjih let v delu, ki priča o zgodovini celjskih grofov?

Prenehati moramo s prakso, da hvallimo tisto, kar ni dobro. To so delali drugi in zato je zdaj ta vražja ocena povzročila toliko prahu, ki pa se dviga samo zaradi nepoučenosti. Tudi sam poznam delo amaterskih skupin in napor, ki ga vlagajo igralci ter vsi ostali za pripravo predstave. Poznam in tudi priznam prejšnje uspehe Trnovljanov, ne morem pa priznati pozitivnosti tisti stvari, ki to ne zaslužijo in ki je globoko pod povprečjem njihovega prejšnjega dela. S tem so si tako ali tako na jasnem vsi; vendar na jasnem samo v privatnih pogovorih, drugače ne.

Zato v tem odprtem pismu apeliram na vse, ki se s kritiko ukvarjajo, da pišejo ostro, resnično pogumno in konstruktivno o vsem in brez vseh olupšav, ovinkarjenj, mimo prijateljskih prepričevanj in mimo strahu pred morebitnimi sovražniki. Le tako bomo gradili v Celju tisto, kar mu manjka.

Tone Vrabl

I. Vrečko razstavlja v Štorah

Te dni razstavlja v Štorah domačin Ivo Vrečko, amater, slikar in grafik. Med 26 deli so olja in akvareli. Mladi amater se ukvarja z novo tehniko akvarela na foto papir, ko barvo utrjuje s fiksirjem, ki ga uporabljajo v fotografski stroki. Potrkuse za razširitev tehnike je pozdraviti, saj se barvna struktura teh akvarelov razlikuje od klasične s posebnim bleskom — efekti ki ga ni moč doseči z običajnimi akvarelnimi barvami.

Med olji prevladuje krajina. Podčrtujemo njegovo »Rinko«, ki je prikupno sveža. Vrečko se tudi ne izogiba figuralki, (V. jeklarni), ki amaterjem pomeni čer, ob kateri se razbija amaterski čolničnik. Vrsta akvarelov (Lovska trofej, Bor, Vrba, Korenina, Stari hrast, Grm v

jeseni) je po svoje mikavna. Večina razstavljenih del pa je slikana v kombinirani tehniki (Kompozicija v plavem, Etna se pomirja, Izpust v jeklarni, Bik v zagonu — prednjačijo med temi), ki zavzemajo dve tretjine vseh razstavljenih del. Avtor gledalec osvaja z mavričnimi toni, ki nikakor niso kričavi. Njegova olja so komponirana realistično, akvareli pa posejajo čisto ali delno v abstraktno smer upodabljanja.

Ivo Vrečko se ukvarja z amaterskim slikarstvom 7 let. Ta čas je pridobil precejšnjo večino. Posamezni dosežki presegajo povprečje amaterske zmogljivosti. S pomočjo izkušenega pedagoga bo očitno nadaljnji amater uspeval v poglobljeni studioznosti. V Štorah je manjša skupina amaterjev, od katerih je Mlajč že razstavljal v Celju. Prirejanje lokalnih razstav je za likovno osveščenost pozitivna. Vrečko razstavlja tamkaj že četrtič, mimo Štor še ni razstavljal. Njegovo pričujočo razstavo, prečiščeno in dopolnjeno bi radi videli v Celju. Za avtorja pa bi le to bila vzpodbuda za nadaljnje delo.

A. S.

KARIKATURA LJUDSKE IGRE

Nadaljevanje s 4. strani.

vloge odigrali večinoma zadovoljivo, seveda pa iz nič niso mogli narediti predstave. Škoda za njihovo delo! Maske — posamezne bi najbolje označil s pustnimi šemami. Guzaj sam skoraj salonsko eleganten, s hamletskim plaščem, kakor božično drevesce ves ovesen z noži in pištolami, okrašen z redenikom municije za mitraljez. Oba žandarja žalostnokomična pajaca. Rdeče zakrpani razbojnik nemogoč.

Publika, čeprav že čez dopustno mero nezahtevna in prizanesljiva, je ostala hladna in je bila nad tako »predstavo« razočarana.

Ljudje, ki so pričakovali za svoj denar nekoliko zabave in razvedrila, niso dobili niti približne protivrednosti. Vse skupaj je s petimi dolgi-mi odmori vred trajalo poldrugo uro.

Alli je Delavski oder v Celju tako popolnoma pozabil na svoj namen in svoje poslanstvo? Tamele okrog leta 1920 bi take žalostne »šmire« ne bili hoteli uprizoriti v niti najbolj zakotni vasi. Takratna »Svoboda« že ne!

Naivnost? Zlahta? Cinizem? Vsekakor porog celjemu Celju.

Jubilejni CELJSKI ZBORNIK

Pravkar je izšel deseti letnik Celjskega zbornika. Zbornik prinaša gradivo iz Celja in celjskega območja. Novak je avtor bibliografije za vseh deset letnikov, obdelana so vsa področja in vsi avtorji. Pomemben je razpon posameznih področij, ki marsikje presegajo lokalni okvir. Tu pričujemo kazalo prispevkov, da si čitatelj lahko izbere tekste, ki ga posebno zanimajo, ne da bi mu bilo treba brskati in iskati po vseh letnikih. Kulturna politika — Zborniki — Bibliografija — Muzeji — Družbene vede: Gospodarstvo — Socialno skrbstvo — Zdravstveno zavarovanje — Vzgoja — Solstvo — Trgovina — Turizem. Priradoslovne vede: Geologija — Fizikalna geografija. Uporabne vede: Zdravstvo — Hidrotehnika — Hmeljarstvo — Gozdarstvo — Lesna industrija — Prehrambna industrija — Tekstilna industrija. Umetnost: Spomeniško varstvo — Likovna umetnost — Kiparstvo — Numizmatika — Grafična umetnost — Glasba — Glasbena društva — Gledališče. Jezikoslovje — Literarne vede: Slovenska literarna zgodovina — Slovenska poezija — Slovenska drama — Slovenska proza. Zemljepis — Biografija — Zgodovina: Zemljepis Slovenije — Biografija in biografsko gradivo — Arheologija — Zgodovina Slovencev.

Kazalo daje prepričljivo podobo bogastva desetih letnikov. Omenimo še, da je v njih 232 prispevkov 112 avtorjev. Med teksti je marsikaj pomembnega za splošno kulturno rast Slovenije. O vsebini jubilejnega letnika pa prihodnjič.

A. S.

Kmalu po polnoči je v vasi Strmec pri Laškem voznik IVAN KAC iz neznanega vzroka s tovornim vozilom, na katerem je imel 1.300 litrov mleka, zdrsnil na levi strani s cestnice in se prevrnil 15 metrov po nasipu ter obstal tik nad Savinjo. Posnetek prikazuje razbitine in razsute gajbice za mleko. (Foto: J. Sever).

TABORNIKI IZ IZOLE SO SI LETOS POSTAVILI SOTORIŠČE NA OBREZJU SAVINJE PRI POLZELI. POLEG KRAJSIH IZLETOV SO SI OGLEDALI SE CELJE, OBISKALI GORO OLJKO, LOGARSKO DO LINO IN VEZ ZNAMENITOSTI OB VEČERIH PRIREJAJO BOGATE PROGRAMA OB TABORNIH OGNJIH. PRI TEM JIM POMAGAJO TUDI TABORNIKI S POLZELE, S KATERIMI IMAJO DOBRE ODNOSE. (Foto: J. Sever)

ALI JE GLASBENA VZGOJA POTREBNA?

Sloviti madžarski pedagog in skladatelj Zoltán Kodály meni, da tiči v vsakem človeku klica žetje po lepoti, le da je nima vsakdo priložnost razviti. Otroku od 6. do 10. leta starosti je treba nuditi možnost doživljanja lepote, potem se bo klica razvijala in rastla, impulz je dan za vse življenje. Važnost glasbene vzgoje so spoznali že stari narodi pred 2000 in več leti: Kitajci, Indijci, Grki (Konfucij, Platon). Sodobna vzgoja se vrača na stare vzore, svet čedalje bolj spoznava visoke vrednote etične vzgoje v vrvežu mehanizacije, tehničnega napredka in brezdušnega individualizma.

Medtem ko se naša družba spopada z negativnimi odkloni mladine, često pozablja, da je prav glasba idealno sredstvo za usmerjanje mladega človeka na pot dobrega, kulturnega državljana. Elementi glasbe: melodija, harmonija, ritem, vsak posebej in vsi družno vplivajo na čut za lepoto, umerjenost, disciplino, vrednote ki so v življenju najbolj dragocene. Poleg estetskih vrednot učinkuje glasba še v praktičnem smislu izredno ugodno. Hitro zaporedje tonskih vrst, komplicirana glasbena zgradba, miselni prenos na instrument ali glas morajo nujno učinkovati na logični mentalni proces, na spomin, na sposobnost koncentracije. Ni slučaj, da so dobri glasbeni amaterji hkrati dobri zdravniki, matematiki, znanstveniki.

Gojenec glasbene šole je obvezan vaditi določen čas dnevno, kar ga odvrača od brezdelja, slabe družbe in podobnih odklonov, zatorej obstaja le malo verjetnosti, da bo njegova vzgoja izmalničena.

Ko smo prav na kratko osvetlili vrednost glasbene vzgoje, bi utegnili pomisliti, da bodo vsi razumni starši poskrbeli za glasbeno vzgojo svojih otrok. Pa ni tako. Velik del staršev sploh ni zainteresiran za vzgojo sploh, drugi del pošilja otroke v glasbeno šolo zato, »ker imamo klavir v hiši«, »ker tako želi mama«, »zato da bo nekaj znal igrati« in podobno. Le najmanjši del staršev si je svest ogromne vloge, ki jo igra glasba v otroškem svetu. Ti so tudi najbolj dovtetni za nasvete glede izbire instrumenta, glede razdelitve časa, obiska koncertov in kar je še tega.

Izbira instrumenta. Ljudje izbirajo pretežno instrumente otrokom sami na slepo srečo. Ne pomislijo, da so človeška nagnjenja različna, sposobnosti neenake. Ta ima odlične roke za klavir, oni okorne, ta ima fine prste za violino, oni primerne ustnice za pihalni instrument. Seveda pa je to poglavje izredno važno: otrok, ki je sposoben za določen instrument, ga bo vadil s pridom in bo vesel svojega uspeha napredoval, drugi se bo mučil brezplodno in bo zgubil veselje do instrumenta in glasbe. Prav bi bilo, da se starši posvetujejo z glasbenim pedagogom, kateri instrument bi bil najbolj prikladen za otroka. V mnogih primerih je rodil dober nasvet lepe sadove. In končno je tu še pripravnica. Glasbena šola sprejema praviloma v ta razred otroke po končanem I. razredu osnovne šole. Namen pripravnice je, da uvede otroke zgodaj v svet glasbe na najbolj pristopen način. Otroško petje, spoznavanje glasbenih znakov, urjenje glasbenega spomina in ritmičnega čuta so sredstva za zgodnjo vzgojo, ki so doslej pokazala nenavadno dobre rezultate. Tekom šolskega leta spozna učitelj natanko otrokove dispozicije in ga usmerja k instrumentu, za katerega kaže največ sposobnosti. Hkrati pokaže otrok smisel za red in disciplino, vztrajnost, sistematično razvija svoje skrite glasbene sposobnosti. Kajti mednarodni pedagogi so si edini v tem, da mora začeti glasbena vzgoja najkasneje v devetem letu starosti.

Namen tega članka je tudi, da opozori starše ne le na važnost glasbene vzgoje, ampak na to, da pošljejo svoje otroke v glasbeno šolo o pravem času in takoj ob začetku šolskega leta. Često se namreč dogaja, da pridejo prositi za sprejem starši tedaj, ko so že vsa mesta zasedena.

O pomembnosti petja v zboru, igranja v orkestru, o javnem nastopanju pa morda drugič.

Egon Kunej

ANTON NERAT

Pred dnevi so sorodniki, prijatelji in znanci na mestnem pokopališču v Celju pospremili k zadnjemu počitku Antona Nerata, učitelja v pokofu.

Anton Nerat je bil rojen leta 1891 v Mariboru in je leta 1902 maturiral na mariborskem učiteljskišću, ki je dalo že mnogo zavrednih slovenskih učiteljev in vzgojiteljev. Služboval je v več krajih. Bil je učitelj v Soštanju, šolski upravitelj na Zg. Ponikvi, po prvi svetovni vojni pa so ga poklicali na meščansko šolo v Mariboru, kjer se je uspešno udeleževal do svoje upokojitve. Potem se je preselil v Laško. Bil je zelo muzikaličen. Povsod, kjer je služboval, je skrbel za glasbeno vzgojo. V Soštanju je vodil godbo in moški zbor, na Ponikvi pa učiteljski glasbeni orkester.

Zadnja leta življenja je bil priklenjen na posteljo, toda svojo usodo je prenašal pogumno vse dotlej, dokler ni podlegel zavratni bolezni. Bil je zelo priljubljen in spoštovan, zato ga bodo njegovi znanci ohranili v trajnem spominu.

R. R.

POSEBNO OBVESTILO! KOLEKTIVI!

OD 1. OKTOBRA VNAPREJ NUDIMO KOLEKTIVOM, SINDIKALNIM PODRUŽNICAM IN OSTALIM POSEBNE CENE ZA AVTOBUSNE PREVOZE V NAJDOBNEJŠE CELESKE. IZKORISTITE UGODNO PRILIKOST — ZAHTEVajte PONUDBE.

VABIMO VAS NA IZLETE:

- 13-dnevno potovanje z luksuzno motorno ladjo »Dalmacija« v oktobru PO »SREDO-ZEMLJU«. Prijave do 15. septembra 1966.
- 7-dnevno avtobusno potovanje na AZURNO OBALO — NICA, CANNES, MONTE CARLO, CHAMONIX, MONT BLANC, AOSTA, TORINO, MERANO — v oktobru 1966. Prijave do 25. avgusta 1966.
- 1-dnevni avtobusni izlet na BELOPESKA JEZERA, OSOJSKO in KLOPIJSKO JEZERA.
- 8-dnevno potovanje z letalom v SOVJETSKO ZVEZO v oktobru 1966.
5. MAJUKLIZIRANI TURISTI! Pripravili smo vam zelo ugodne počitniške aranžmane v POREČU in ROVINJU.
- 7-dnevno avtobusno potovanje v RIM (Trst, Padova, Firenze, Rim, Assisi, San Marino, Visario, Tarvisio). Prijave do 10. septembra 1966.
- Preživite del svojega dopusta s 4-dnevnim križarjenjem med KORNATI.
- KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI! Prijavljajte se za 2- ali 3-dnevne izlete v TRST in BENETKE.
- 9-dnevno avtobusno potovanje v LOURDES in na AZURNO OBALO. Prijave do 15. septembra 1966.
- 2 ali 3-dnevni izlet v BUDIMPEŠTO.
- 2 ali 3-dnevni izlet na DUNAJ.
- 1-dnevni izlet v TRST. Prijave do zaključnega števila.
- 8-dnevno potovanje v oktobru v PARIS, prijave do 10. septembra.
- 10-dnevno potovanje z avtobusom v CARIGRAD in SOFIJO. Prijave do 27. 8. 1966.
- 9-dnevno avtobusno potovanje v JUZNO FRANCIJO in SEVERNO ITALIJO. Prijave do 15. septembra 1966.
- V času od 17. do 23. 9. 1966 avtobusno potovanje v RIM, NEAPELJ, CAPRI in POMPEJE. Prijave do 1. 9. 1966.
- 6-dnevno potovanje z avtobusom na DUNAJSKI in BRNSKI VELEŠEJEM v času od 12. do 17. septembra 1966. Prijave do 27. avgusta 1966.
- 3-dnevno avtobusno potovanje v času od 17. do 19. 9. 1966 v VERONO, VICENZO in PADOVO. Prijave do 3. septembra 1966.
- 4-dnevno avtobusno potovanje na ogled OKTOBERFESTA v MUNCHEN-u. Prijave do 25. avgusta 1966.
- 6-dnevni avtobusni izlet na 3. mednarodno razstavo laboratorijske in merilne tehnike in avtomatike v kemiji »ILMAC« v BASELU. Prijave do 8. septembra 1966.

MALI OGLASI

- PRODAM**
NEDOGRAJENO hišo na Ostrožnem prodam zaradi selitve. Informacije pri Angeli Celan, Celje, Breg 18.
- POHISTVO** za samsko sobo prodam. Ogled popoldne. Naslov v upravi lista.
- SADNO** stiskalnice 50-60 l z železnim navojem prodam: Milan Skale, Celje, Bernikerjeva 2 (Zg. Hudinja).
- FIAT** 750 dobro ohranjen prodam. Drapšino-va 9/9.
- PAR** mladih konj prodam. Naslov v upravi lista.
- 2 ha gozda na Svetini, 25 minut od glavne ceste prodam. Ivan Jurkošek, novo naselje Smarino — Velenje.
- 5 **PLOČEVINASTIH sodov** (200 l), oclandre in druge gozde, pletene in navadne stole prodam. Partizanska c. 24 (Lisce).
- UVOŽEN**, dobro ohranjen otroški voziček prodam. Fliš, Zagarjeva 8, Celje.
- ENOSOBNO** stanovanje, sadni vrt prodam. Naslo v upravi lista.
- TAKOJ** vseljivo nedograjeno hišo s 7 ari zemlje ob cesti prodam po ugodni ceni. Gruđen, Gorenje 16a — Smarino ob Paki.
- MOTORNO** kolo NSU Prima, dobro ohranjeno ugodno prodam. Avgust, Orešnik, Sp. Grušovičje 23, Šempeter S. d.
- PLEMENSKO** kravo, sadno stiskalnico, vodno in zobato mlinsko kolo prodam: Anton Golez, Brezova pri Vojniku.
- ENOSTANOVANJSKO** vseljivo hišo v centru Laškega prodam izredno poceni: Vladimir Petek, Strmca 14, Laško.
- VSELJIVO** stanovanje (polovica hiše) s pritlikinami v centru Celja prodam. Naslov v upravi lista.
- KUHINJSKO** pohištvo prodam zaradi selitve. Hribernik Uranjekova 4, Celje (pri muzeju).
- KUPIM**
TRI uporabne izruvače za kopanje krompirja kupim. Navedite ceno. Drevčevšek Jože, Škole 28, Pragersko.
- KNJIZNE** police kupim. Maček, Prežihova 8.
- VINSKI** sod — 200 l kupim. Naslov pustiti v upravi lista.
- ZAPOSLITEV**
GOSPODINJSKO pomočnico z znanjem kuhinje išče dr. Zupanc, Jenkova 2, Velenje.
- POMOČ** za 8-urno dopoldnansko varstvo dojenčca iščem. Dr. Kos, Celje, Oblakova 24.
- ZA VARSTVO** otroka iščem žensko. Naslov v upravi lista.
- ZA VARSTVO** triletnega fantka iščem mlajšo upokojenko, družina Milč, Celje, Trubarjeva 52.
- VAJENKO** sprejme krojaštvo trg svobode 7.
- STANOVANJE**
PRAZNO sobo iščem. Naslov v upravi lista.
- MLADOPOROČENCA** iščeta enosobno stanovanje ali večjo sobo pogodbeno vezano največ za dve leti. Pismene ponudbe na upravo lista pod »MIRNA USLUŽBENCA«.
- PRAZNO** sobo išče solidna uslužbenka, plača za 2 leti vnaprej. Naslov v upravi lista.
- MIRNA** mlajša uslužbenka išče opremljeno ali prazno sobo, gre tudi kot sestanovalka. Naslov v upravi lista.
- ENOSOBNO** stanovanje s pritlikinami in lepimi vrtovi v Vojniku zamenjam za enako v bližini Celja. Naslov v upravi lista.

OBVESTILO

Opozarjamo vse samostojne obrtnike in samostojne gostilničarje da je začela veljati pogodba o izvajanju pokojninskega in invalidskega zavarovanja obrtnikov dne 1. julija 1966, izvaja pa se od 1. januarja 1965 dalje (Uradni list SRS št. 26/66-145).

Po tej pogodbi se zavarovanci — samostojni obrtniki in samostojni gostilničarji, ki so bili doslej le zdravstveno zavarovani, odločijo v katero zavarovalno osnovo želijo biti uvrščeni in po njej plačevati ustreznih prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Ker je plačati prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje tudi za nazaj od 1. januarja 1965 dalje (v 12 mesečnih obrokih) je potrebna hitra odločitev, v katero zavarovalno osnovo se želijo razvrstiti. Pismene objave lahko predložite Komunalnemu zavodu za socialno zavarovanje v Celju, Gregorčičeva 5a, soba št. 12, vsak dan ali pa na pristojni podružnici v Brežicah, Slovenskih Konjicah in Zalcu, kjer lahko dobite tudi podrobna pojasnila.

Komunalni zavod za socialno zavarovanje
Celje

**»POLZELA«
TOVARNA NOGAVIC
POLZELA**

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

- 1. POSLOVNEGA ANALITIKA — PROGRAMERJA**
Kandidati morajo biti diplomirani ekonomisti s prakso v tekstilni stroki. Obvladati morajo osnove mehanografije.
- 2. ANALITIKA DELA**
Kandidati morajo biti diplomirani inženirji tekstila, strojništva ali kemije z nekajletno prakso na področju analitike dela. Obvladati morajo angleščino, francosščino ali nemščino.
- 3. ANALITIKA KONTROLE**
Kandidati morajo biti tekstilni tehniki s prakso na področju vhodne, medfazne in finalne kontrole.

Kot poseben pogoj se za vsa razpisana delovna mesta postavlja poskusno delo s konkretno nalogo.

Osebnih dohodki so določeni v pravilniku podjetja.

Vloge za nastop dela sprejema splošno-kadrovski sektor podjetja in daje tudi informacije v zvezi s tem razpisom. Kandidati naj k vlogi priložijo kratek življenjepis in dokazila o strokovnosti.

Razpis delovnih mest traja do 25. 8. 1966. Kandidati bodo pismeno obveščeni o odločitvi v roku 5 dni po sprejemu odločitev.

**Celjski
TEDNIK
CELJE
P. P. 161**

Naročam »CELJSKI TEDNIK«
Pošiljati mi ga začnite

z dnem _____

Priimek in ime _____

Kraj, ulica, hišna št. _____

_____ Pošta _____

Lastnoročni podpis _____

RAZNO

- NA POTI** Velenje — Petrovče — Mozirje je dne 14. avgusta dopoldne bil izgubljen del šotora. Poštenega najditelja prosim, da ga vrne proti nagradi na naslov: Gornik, Velenje, Tomšičeva 11 ali najbližji postaji LM.
- VDOVEC** išče zdravo upokojenko za vodenje gospodinjstva na delu v okolici Celja, v hiši s centralno kurjavo in vrtovi. Pogoj in prejemnik po dogovoru. Ponudbe na upravo lista pod šifro »VESTNA GOSPODINJA«.
- Opozarjam, da nisem plačnik dolgov moje- ga moža Ladislava Laljeka trenutno zaposlenega v inozemstvu, obenem svarim pred nakupom premičnih, Kristina Laljek, Celje, Stanetova 26.

Dom Dušana Finžgarja Celje
(Maistrova 5)

razpisuje delovno mesto

KUHARSKE POMOČNICE

z večletno prakso v kuhinji.

Ponudbe z življenjepisom pošiljate do 28. avgusta 1966 na gornji naslov.

Na osnovi določil Pravilnika o delovnih razmerjih, objavlja razpisna komisija pri osnovni šoli Kozje naslednji razpis prostih delovnih mest:

1. POKLICNEGA VOZNIKA D KATEGORIJE,
 2. KVALIFICIRANEGA KURJAČA,
 3. SNAŽILKE.
- Stanovanj ni.
Prednost imajo kandidati, ki imajo poleg osnovnega še poklic:
pod tč. 1. — mizarja, mehanika ali ključavnličarja.
pod tč. 2. — poklicnega voznika C kategorije.
pod tč. 3. — vrtnarja ali sadjarja.
Kandidati naj do 28. avgusta 1966 vložijo prošnje na delovno skupnost osnovne šole Kozje, kolkovane z 0,5 N-din državne takse!

Združenje študijskih centrov višjih in visokih šol pri Delavski univerzi v Celju objavlja

RAZPIS

za vpis izrednih študentov na Višjo ekonomsko-komercialno šolo Maribor, Višjo tehniško šolo Maribor, Višjo upravno šolo Ljubljana, Pedagoško akademijo Ljubljana — razredni pouk, Višjo kadrovsko šolo Kranj (sedaj šola za organizacijo dela) ter v seminarje za pripravo na sprejemne izpite na višjih in visokih šolah.
Vsi tisti, ki se nameravajo v študijskem letu 1966/67 vpisati na omenjene šole kot izredni študentje naj pošljejo svoje prijave na naslov združenja v Celju, Cankarjeva 1 do 15. septembra 1966.
Pogoj za vpis je končana popolna srednja šola z matura. Tisti kandidati, ki nima končane srednje šole se lahko vpišejo, če opravijo sprejemni izpit.
Združenje bo za izredne študente organiziralo v Celju redna predavanja, ki bodo trikrat tedensko v popoldanskem času.
Predavanja se bodo pričela v začetku oktobra 1966.
Predavanja bomo organizirali, če se bo vpisalo zadostno število izrednih študentov.

NA GLASBENI ŠOLI V CELJU

bodo naknadni sprejemni izpiti 1. septembra ob 9. uri. Prijave je treba oddati do 31. avgusta v pisarni. Prosta mesta so še na oddelkih za violino, čelo, kontrabas, flavto, trobento, pozavno in solopetje.
Na oddelku za klavir so vsa mesta zasedena.
Opozarjamo na pripravnico, v katero sprejemamo otroke po končanem I. razredu osnovne šole.
Podrobni pogoji za vpis so na razpolago na šolski oglasni deski in v pisarni.
Začetek šolskega leta bo v ponedeljek 5. septembra.

Ravnatelj

TURISTIČNE OBJAVE

ZASEDENOST KAPACITET

ZDRAVILIŠČA: Dovolj prostih mest je v Zdravilišču Rog. Slatina in pri zasebnikih v Rog. Slatini. Hotel Zdraviliško gostinskega podjetja v Rog. Slatini so zasedeni.
Prav tako je dovolj prostora v Zdravilišču Dobrna in pri zasebnikih na Dobrni.
V Laškem je še nekaj prostih mest pri zasebnikih.
GORNJA SAVINJSKA DOLINA: Rezervacije so potrebne za Planinski dom v Logarski dolini in za pensiona Plesnik in sestre Logar. Pravtako so potrebne rezervacije za počitniški dom RINKA v Solčavi ter weekend naselje v Prebrodu.
OSTALI KRAJI: V vseh ostalih krajih na celjskem turističnem področju je dovolj prostih mest rezervacije so potrebne samo za hotel Celelo in Evropo v Celju ter za hotel Pako v Velenju, predvsem ob sobotah.

KOLENDAR PRIREDITEV

Rogaška Slatina — 18. avgusta. V ZDRAVILISKI DVORANI KONCERT ansambla TRIO ARSNOV iz ITALIJE.
20. avgusta v soboto ob 20. uri OSREDNJA PRIREDITEV SEZONE »VELIKI ROGASKI PLES« — Mednarodni plesni turnir in revija LATINSKO AMERISKIH PLESOV. Po turnirju ples za goste. Vsako sredo, soboto in nedeljo ples v restavraciji POSTA, vsak torek ob 20. uri PLES ZA GOSTE V ZDRAVILISKI DVORANI.
GODBA, PLES, RAZVEDRILO
V hotelu Celela in v Samopostrežni restavraciji godba vsako soboto zvečer, na vrtu restavracije Koper vsako sredo, soboto, nedeljo, na Starem gradu vsako nedeljo popoldne, v hotelu TRIGLAV na Dobrni vsak torek, četrtek, soboto in nedeljo.
KOPALNI BAZENI — odprti so kopalni bazeni v Celju, Mim., Toplicah, Sostanju, Prebrodu in Rog. Slatini. Kopalni čas od 8-19. ure, bazen v Rim. Toplicah vsak ponedeljek zaprt.

UPRAVNI ODBOR ZD LAŠKO
razpisuje prosto delovno mesto
ZOBOTEHNIKA
v ZA Radeče.
Pogoji: Srednja zobotehnična šola.
Osebnih dohodki so zagotovljeni po pravilniku o delitvi osebnega dohodka zavoda.
Nastop službe takoj ali po dogovoru.
Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA
DEŽURNA SLUŽBA
Od 20 do 27. avgusta 1966:
Ciril UMEK, veterinar, Celje, Kersnikova 37 (vogal Kersnikove in Dečkove ceste)

SPLOŠNA ZAVAROVALNICA CELJE

razpisuje prosto delovno mesto
ZAVAROVALNEGA ZASTOPNIKA V ZASTOPIH VELENJE, OSTROŽNO PRI CELJU IN ROGASKA SLATINA
Pogoj: ekonomska srednja šola.
Na prosto delovno mesto se sprejme delavec za nedoločen čas z polnim delovnim časom.
Stanovanje ni zagotovljeno.
Prijavo za prosto delovno mesto mora poslati delavec, ki se želi zaposliti, v roku 8 dni od objave tega razpisa. Prijavi naj priloži: kratek življenjepis in dokazilo o izpolnjevanju pogojev za sprejem na razpisano delovno mesto.
O izbiri bodo vsi kandidati, ki so se potegovali za razpisano delovno mesto, obveščeni v 3 dneh po poteku roka za prijavo.

Precejšen delež k uspehu jugoslovanske atletske reprezentance so doprinesli prav gotovo celjski atleti. Od leve proti desni: tek na 5000 m s Cervanom in Vazičem, skok v višino: Vivod, Vazič se pripravlja, Spilar v metu kopja četrti. (Foto: Smon).

Odlična atletska prireditev

V NEDELJO IN PONEDELJEK JE BILO CELJE GOSTITELJ VRHUNSKIH ATLETOV IZ TREH DRZAV. TROBOJ JE ZA MNOGE POMENIL ZADNJO PREIZKUSNJO PRED EVROPSKIM PRVENSTVOM, KI BO CEZ DVA TEDNA V BUDIMPESTI, ZA NASE TEKMOVALCE PA JE POMENIL TUDI DOKONCEN IZBOR. NA ODLIČNO PRIPRAVLJENIH TEKMOVALNIH NAPRAVAH — SPET PRIZNANJE ATLETSKIM DELAVCEM — SMO LAHKO ZASLEDOVALI ENAKO BORBO BOLGAROV IN JUGOSLOVANOV TER ITALIJANE, KI NA TROBOJU NISO BILI OGRŌZENI. POLNE TRIBUNE (GLEDALCEV JE BILO OKROG 8.000) PA GOVORE, DA JE CELJE SE VEDNO MESTO ATLETIKE.

Jugoslovani so na stadionu Borisa Kidriča uspelo premagati večne tekmece Bolgare, čeprav je bil rezultat izredno tesen 105:103. Naš poraz z Italijo ne predstavlja neuspeha, saj smo ga pričakovali in razlika 35 točk ni velika. Tudi celjskim atletskim delavcem se lahko zahvalimo za dobre rezultate, kaj so pripravili stadion do popolnosti. Tekmovanje je potekalo po točno določenem času, le prvi dan srečanja, ko se je nepredvidoma zavlekel skok v višino, se je tekmovanje zavleklo v večerne ure. Pričakovali smo dobre rezultate, nove državne rekorde in resnično, na skrbno pripravljene stezi smo bili priča rekordu Italije na 1.500 m (Arese — 3:40,7) in rekordoma Bolgarje na 800 m (Kalčev) in štafete 4 x 400 m. Na žalost, na tekmovalni naši atleti niso dosegli nobenega novega državnega rekorda, čeprav je mladi Medjimurac s časom 1:49,4 dosegel drugi najboljši rezultat v zgodovini jugoslovanske atletike in da je Vazič na 1.500 m bil samo za tri desetinke sekunde slabši od državnega rekorda. Na splošno so atleti celjskega Klavdivarja, ki so nastopali za državno reprezentanco, dobro opravili svojo nalogo, Vazič, ki je bil namočno prvi v teku na 5.000 m in drugi na 1.500 m, je dokazal da je v stalni formi, čeprav morda zaradi utrujenosti ni dosegel še boljši čas v teku na 1.500 m.

V teku na 5.000 m smo lahko pričakovali dvojno zmago Jugoslovancev. Pričakovanja so se izpolnila. Celjska atleta Vazič in Cervan sta osvojila prvo in drugo mesto. Ze kmalu v začetku, ko je na prvem mestu zamenjal Cervana, se je Vazič vse bolj oddaljeval od skupine in njegovo prvo mesto ni bilo več ogroženo. Za njim se je med obema Italijanima in Cervanom razvil oster boj. Vendar je Cervan tekel taktično in svoje moči pazil za finish. In res se je 150 m pred ciljem odlepil od Italijanov in v silnem finišu osvojil drugo mesto. Sledil mu je lahko samo Italijan Cindolo, ki je bil tretji. Cervan je prvi dan tekmovalja tudi nadmočno zmagal na 10.000 m in v primerjavi z njim je bil drugi predstavnik Jugoslavije zelo slab. Selektorji so v tem primeru napravili napako, saj bi bil Celjan Zuntar veliko boljši od Fistrice.

Vivod je v Celju napravil eno zares zadnjih priložnosti, da bi se uvrstil med potnike v Budimpešto. Čeprav ima v Zagrebu ta teden možnost da doseže normo (206 cm), je kapetan naše moške reprezentance Ilić dejal, da ni toliko pomemben rezultat ampak forma. In forme Vivod ni dokazal.

V teku na 3000 m smo lahko gledali hud boj med obema Jugoslovancema Spanom in Kovačem za drugo mesto. Kovač je bil nekaj časa drugi, tik pred ciljem pa ga je napadel

Span, vendar je Kovaču v pospešenem tempu uspelo zadržati drugo mesto. Tako je po dolgih letih Kovač prizadel prvi domači poraz Spanu.

V teku na 400 m z ovirami je za Jugoslovane tekel tudi Celjan Polutnik. Čeprav Jugoslovani v tej disciplini nismo imeli možnosti za uvrstitev med prve tri, je Vojnov dosegel tretje mesto in tudi z rezultatom Polutnika 54,5 smo lahko zadovoljni.

Med Celjani, ki so nastopali za Jugoslavi-

jo, je bil tudi Spilar, ki je s četrtnim mestom v metu kopja zadovoljil.

Zanimanje za atletiko je v Celju še vedno. Se vedno lahko trdimo, da je Celje mesto atletike, čeprav ugotavljamo, da naša atletika nazaduje in da ni naraščaja. Res bi morali naši atletske delavci poiskati nove talente, nove mlade atlete, ki bodo sposobni zamenjati rutinirane tekmovalce.

ŽRTVE PROMETA

DVE NESRECI S SMRTNIM IZIDOM

Voznik osebnega avtomobila libanonske registracije je vozil iz Ljubljane proti Celju. V bližini hiše števil. 1 Drešnja vas je z leve strani nenadoma prečkal cesto pešec Daniel Strmšek, roj. 1912. leta iz Podsrede 35. Voznik je pešca zadel s prednjim delom avtomobila in ga zbil v občestni jarek. Pri trčenju je dobil pešec takšne poškodbe, da je podlegel na mestu nesreče. Voznik je dobil samo manjše rane. Skodo na avtomobilu so ocenili na 5.000 N-dinarjev.

Druga prometna nesreča, ki je zahtevala človeško življenje, se je zgodila na cesti I. reda v bližini pokopališča v Zalcu. Pešec z ročnim vozilom na dve kolesi, Ciril Rozman, roj. 1897. leta je peljal vozček iz Zalca proti Petrovcam. Pri pokopališču je prečkal cesto z desne na levo, ker je nameraval peljati na bližnji travnik, vendar se ni prepričal, če je cesta prosta. V tem je pripeljal proti Zalcu z osebnim avtomobilom turški državljani Husseyn Aktas in zadel s prednjo levo stranjo avtomobila v ročni vozček, katerega je pokojnik tiskal pred seboj. Zaradi hudega trčenja je pešec dobil smrtno poškodbo, medtem ko je vozček vrglo 16 metrov naprej po cesti.

SEDEM POSKODOVANIH

Iz Smarja pri Jelsah je proti Celju vozila z osebnim avtomobilom Frančiška Pouh iz Velenja. Ko je pripeljala v oster ovinek v kraju Senovica ji je nasproti pripeljal z osebnim avtomobilom Alojz Romih, ki je vozil preveč po sredini veste. Zato sta avtomobila tudi trčila. Pri nesreči je voznica dobila rano na čelu, udarec na desnem kolenu in zlom prsnice; sopotnici v njenem avtomobilu Vida Marovht udrti čelno kost, zlom nosne kosti in pretres možganov; Helena Pompe udrgline na levi rami ter rano na čelu. Poškodovani so bili tudi voznik Romih, ki je dobil rano na spodnji ustnici, poškodoval si je zobe, njegov sin Dušan poškodbe na glavi in pretres možganov, ter sopotnika Alojz Kovač pretres možganov in Marjan Rozman udarec v desno roko in stopalo. Skoda — 14.000 N-dinarjev.

PROSTA CESTA

Voznik avtomobila — kombi avstrijske registracije je peljal iz Zalca proti Celju pravilno po desni strani ceste. S stranske ceste je s kolesom pripeljal Stjepan Biščan, ne da bi se prepričal, če je cesta grosta. Voznik je sicer zaviral, vendar trčenja ni mogel preprečiti in je kolesarja zbil po cesti, pri čemer je ta dobil pretres možganov.

Kolesarka Kristina Klobasa je privozila od Dol. Leskova ko neprednostni cesti na prednostno cesto, ne da bi se prepričala, če je prosta. V tem pa je v neprednostno cesto zavijal motorist Maks Uršič. Pri trčenju je kolesarka dobila pretres možganov.

AVTOMOBIL V SAVINJI

Voznik osebnega avtomobila Alojz Cede je vozil iz Logarske doline proti Lučam, ko mu je pripeljal nasproti voznik kombija Peter Horvat. Pri srečavanju se je voznik Cede umaknil preveč v desno in zdrknil preko roba ceste v strugo Savinje, kjer je obstal na kolesih 4 metre globoko v 30 cm visoki vodi. Manjše poškodbe je dobila Anica Cede. Skoda — 4.000 N-dinarjev.

PRISTANEK NA STREHI

Kolesar Franc Orehovec je privozil iz Brod po stranski cesti in zavil na cesto I. reda proti Celju, ne da bi se prepričal, če je cesta prosta. Iz ljubljanske smeri je v tem pripeljal voznik osebnega avtomobila Branko Bogataj, ki je, da bi preprečil trčenje, zavil v desno in močno zaviral. Zaneslo ga je v ceste, kjer se je prevrnil na njivo in obležal na strehi. Poškodb ni bilo. Skoda — 7.000 N-dinarjev. Kolesar je po nesreči pobegnil, vendar so ga prijeli.

NEVARNO ZAVIJANJE

Iz Letusa je proti Sentrupertu vozil z motornim kolesom Viljem Brečko, pred njim pa kolesar Anton Majcen, ki je nenadoma zavil preko ceste v levo. Pri trčenju je dobil kolesar zlom lobanjskega dna, rane po glavi in zlom nosne kosti. Motorist in njegov sopotnik Mirko Privšek sta bila le lažje poškodovana.

Zdaj pa zares!

Jutri se prične tekmovalje v zvezni rokometni ligi. Prvič v zgodovini tako imenovanega malega rokometu, tokrat v družbi najboljših, nastopajo tudi rokometiški ZRK Celje. Uspeh na kvalifikacijskem tekmovalju v Slavovskem Brodu je Celjanom prinesel tudi nove naloge, ki jih bo treba reševati v družbi z najboljšimi jugoslovanskimi rokometnimi kolektivi.

ših trboveljskega Rudarja. Skratka — na sporedu bo slovenski derbi.

Kje bodo celjski rokometiški igrali svoje tekme v Celju, še ni znano. Vprašanje je namreč, če bo igrišče na Skalni kleti do 28. avgusta nared, saj so se dela sprlo pomanjkanja sredstev nekoliko zavlekla.

Po zadnjih rezultatih sodeč so se Celjani za prvenstvo intenzivno pripravljali in med drugim odigrali tudi nekaj prijateljskih tekem. Najvažnejša med njimi je bila vsekakor v Zagrebu z istimenskim ligašem in lanskim drugoplasiranim v zvezni ligi. Celjani so po odlični igri podlegli le s 15:18 in to daje slutiti, da v zvezni ligi le ne bodo samo zato, da bi jim drugi polnili mreže in odvezali točke. Obe ekipi, ki sta igrali prijateljsko tekmo, se bosta srečali že v prvem kolu na istem igrišču, torej v Zagrebu. Kot je že prijateljska tekma pokazala, kaj več od častnega poraza res ne moremo pričakovati. Zato pa bo bolj zanimivo teden dni kasneje, ko pridejo v drugem kolu gostovat v Celje rokometar-

Zadnje štiri dni pred pričetkom prvenstva so celjski rokometiški preživeli na skupnih pripravah v Velenju. Za start so kolikor toliko dobro pripravljani in tudi razpoloženi v ekipi je dokaj optimistično. Iz lige bodo namreč v tej sezoni izpadli štirje klubi. Kljub temu pa so le redki od igralcev, ki ne dvomijo v obstanek v ligi, se pravi o plasmaju med prvih deset ekip letošnjega državnega prvenstva. Ekipa je v sestavi ista, kot je osvojila republiško prvenstvo in uspela v kvalifikacijah. Nihče ni odšel in nihče ni odšel. Celjske barve bodo torej branili: Presinger, Markovič I, Markovič II, Krelj, Koren, Smedič, Goršič I, Goršič II, Povalje, Telič, Djakič, Savodnik in Levstik. Želimo jim kar največ sreče.

EG

Odlična Herzogova

Mladinskega prvenstva v plavanju v Trbovljah se je pretekli teden udeležila tudi mlada ekipa celjskega Neptuna. Na doslej najkvalitetnejšem republiškem prvenstvu so Celjani dosegli povprečen uspeh, kar pa je razumljivo, saj so nastopili s sedmimi pionirji in tremi mladinci. Kljub temu pa niso ostali brez kolajn in boljših uvrstitev.

Najuspešnejša je bila vsekakor Herzogova, ki je v štirih disciplinah uspela priti v finale in v plavanju na 100 m crawl s časom 1:19,0 osvo-

jila celo tretje mesto. Na 800 m crawl je bila četrta, na 400 m crawl peti in na 400 m mešano šesta. Med mladinci je bil najuspešnejši Znidaršič, ki je osvojil tretje mesto na 100 m crawl s časom 1:03,8 ter šesto mesto na 100 m delfin s časom 1:23,6. Poleg teh dveh se je v finale uvrstil še pionir Gajšek v plavanju na 200 m delfin, trikrat pa tudi moška štafeta.

Skupno so celjski plavalci in plavalke zbrali 43 točk ter med 11 klubov zasedli sedmo mesto.

GOLJUFALA JE UPOKOJENKE

PREMETENO GOLJUFIVKO. KI SE JE IZDAJALA ZA USLUZBENKO ZAVODA ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE, SO PRIJELI V DOBRNI.

Organom UNZ Celje je uspelo prijeti spretno goljufivko, »uslužbenko« zavoda za socialno zavarovanje, ki si je s svojimi goljufijami nezakonito v dveh letih pridobila okrog 2 milijona starih dinarjev. Matilda Pavlovič je na zvit način kradla denar svojim žrtvam, starejšim upokojenkam. Ustavljala jih je na cesti,

v avtobusu in pred vrati zavoda za socialno zavarovanje. Njeno »delovno področje« je bilo zelo veliko. Žrtve je ustavljala v Ljubljani in okolici, v Kranju in okolici ter nazadnje v Celju. Po poklicu gospodinja, je znala spretno zabrisati vse sledove, večkrat je menjala barvo las ter se vedno drugače oblačila. Svoje »stranke« je prijazno nagovorila in tako so starejše ženske nasledle njenim obljubam. Obljubljala jim je namreč višjo pokojnino. Najprej je zahtevala od upokojenk odrezek od zadnjega izplačila pokojnine, češ da ga bo potrebovala pri postopku za ureditev višje pokojnine in v to spretno nastavljen past so se upokojenke kaj hitro ujele. In ker je malokatera »stranka« imela pri sebi odrezek, jo je Pavlovičeva spremljala na dom, kjer je dobila zahtevani odrezek in je, če je imela priložnost, tudi izmaknila denar ali pa natvezala, da za postopek potrebuje tudi določen znesek denarja za kokele in druge stroške.

Upokojenke so nasledle njenim zvižčam v prepričanju, da se jim bo dani denar obrestoval z višjo pokojnino. Tako je upokojenki L. J. obljubila 21. 7. t. l., da bo po novem prejela, seveda z njeno pomočjo, 50 tisoč S-dinarjev in da ji bo hkrati izplačana razlika v znesku 200 tisoč S-dinarjev. Upokojenka ji je izročila 40 tisoč za »stroške«. V Ljubljani je na podoben način ogoljufala B. M. za 200 tisoč, K. M. za 75 tisoč dinarjev itd. V dveh letih si je na takšen nezakonit način pridobila okoli 2 milijona starih dinarjev.

Pavlovičeva je doma iz Moravč, njeno zadnje prebivališče pa je bilo v Domžalah. Mnogo je potovala in skušala tako zabrisati za seboj vse sledi. Pred 4 leti je že bila kaznovana zaradi tatvin in goljufij. Od septembra lani pa do dne aretacije je Matilda Pavlovič ogoljufala 24 upokojenk. Ker UNZ Celje upravičeno domneva, da to niso bile njene

edine žrtve, poziva prizadete občane, da goljufije nemudoma javijo UNZ oziroma najbližji postaji milice.

V Novem Mestu je priprt Branko Vizler, ki je v zadnjih petih mesecih izvršil več kaznivih dejanj. Tudi njegovo delovno področje je bila največkrat ulica. Na ulicah je ustavljal meščane, največkrat take, ki so dajali videz, da so iz podeželja, ter jim natvezil, da je v težavah. Pokvarjen da ima avtomobil, da je v težavah, ker nima pri sebi dovolj denarja za popravilo ali bencin. Vizler je na tak način opetnaljstl mnogo ljudi in si z malimi »posojili« okrog 10 tisoč starih dinarjev pridobil precej denarja. Tudi za goljufije Branka Vizlerja organ UNZ Celje domneva, da jih je bilo več in zato se obračajo na javnost, da oskudovanci prijavi goljufije UNZ ali najbližji postaji milice.

KREDITNA BANKA CELJE

SVOJE PRIHRANKE BOSTE VARNO IN ZA VAS KORISTNO NALOŽILI NA HRANILNO KNJIZICO KREDITNE BANKE CELJE!

KREDITNA BANKA CELJE — OSREDNJA ENOTA Z EKSPOZITURAMI ZALEC, MOZIRJE, LASKO, SENTJUR PRI CELJU, SMARJE PRI JELSAH, ROGASKA SLATINA, SLOV. KONJICE, SEVNICA IN BREZICE.

PODRUZNICE:

- Celjska mestna hranilnica Celje
- SLOVENSKA BISTRICA
- VELENJE z ekspozituro SOSTANJ
- SLOVENJ GRADEC z ekspozituro v RADLJAH OB DRAVI, Dravogradu, Prevaljah, Ravnah na Koroškem in Mežici.

Obrestna mera za navedene hranilne vloge 5% — za vezane preko 12 mesecev od 7 do 7,5%.

ZA GRADNJO, NAKUP IN OBNOVO STANOVANJ JE BANKA UVEDLA POSEBNO NAMENSKO VARČEVANJE.

KREDITNA BANKA CELJE

RAK V ZVEZNI REPUBLIKI NEMČIJI

»TAKO SEM OZDRAVELA«

Mnogi govorijo o tem veliko preveč. Le tisto, kar bi bilo treba resnično povedati, so odgovorni doslej zmolčali. Tu je govor, ki bi ga morala končno imeti gospa Schwarzaupt (ministrica za zdravstvo Zvezne republike Nemčije):

»V naslednjih štirih dneh bo v Nemčiji za rakom umrlo precej več kot 100 žensk. Ženske, ki bi lahko še živele, če bi jim pravočasno povedali resnico. Resnico o raku. Čeprav do danes ni nikakršnega čudežnega zdravila zoper najhujšo bolezen našega stoletja, bi lahko v Nemčiji vsako leto rešili 7.000 žena:

- če bi redno vsako leto hodile na pregled,
 - če bi jim socialno zavarovanje plačalo preglede,
 - če bi bilo v Nemčiji dovolj tovrstnih ambulant.
- Ce. Ce. Ce.

Ze dolgo sem vedela, kaj naj naredim. Zdaj lahko tu prvokrat spoznamo, kaj moramo storiti. Da: Mi, ona, in jaz, vodstvo, socialno zavarovanje...

Ruth Fichtner, ni čakala na ta govor. Sama je povsem po naključju odšla k zdravniku in si s tem rešila življenje.

»Počutila sem se zdrava kot riba v vodi,« pripoveduje. »In vendar sem nosila v sebi kal smrti. Raka. O njem sem brala, kot bere vsi drugi. Bilo me je strah. Toda kot vsi sem mislila: če vsak peti umre za rakom, zakaj bi morala jaz biti peta.

K zdravniku sem šla s prijateljico. Pričakovala je otroka in je redno hodila na preglede. Morda bo tudi pri tebi kaj našel, je rekla.

Zdravnik je bila ženska. Mojih let okrog štiridesetih. Poročena kot jaz.

Med pregledom se je nenadoma zresnila.

— Je kaj narobe? sem vprašala preplašeno.

Pogledala me je, vzdihnila, si snela gumijasto rokavico in mimogrede rekla: — Na maternici imate malo bradavico. To sicer še nič ne pomeni, toda bolje, da pošljemo stvar na pregled. Saj veste: v prvi polovici prvega leta lahko za to boleznijo ozdravi 90 odstotkov žensk, v tretjem letu samo še 10 odstotkov.

Za to boleznijo. Njenega imena ni izgovorila, toda zanesljivo sem vedela, kaj je mislila: raka.

Tistega večera je prišel mož domov kot vedno — nekoliko utrujen. In otroci so me, kot vedno, poljubili za lahko noč. Bila sem obsojena na smrt in nihče ni karkoli slutil. Vso noč nisem zatislila očesa; slišala sem dihanje svojega moža, hodila sem k svojim otrokom.

V prvi polovici prvega leta lahko rešijo 90 odstotkov žensk — mi je šlo po glavi.

Štiri dni kasneje je prišel izvid. Sum je bil potrjen: rak.

Ozdravitev seveda ni bila nič dramatična. Štiri tedne klinike, kot pri vnetju slepiča, narkoza, operacija brez bolečin in vse je bilo mimo.

Mimo, da, toda samo zato, ker sem dovolj zgodaj šla k zdravniku.

Statistika nesmiselnega umiranja

Kakšne so možnosti, da me rešijo, če zbolim za rakom.

Za 15 milijonov prebivalcev ZR Nemčije, ki so danes še zdravi, bo to vprašanje nekega dne njihova osebna resničnost. Zakaj zboleli bodo. Za 11 milijonov od 60 milijonov Nemcev bo to vprašanje celo njihova usoda. Umrli

Ruth Fischer se je po naključju rešila. 7.000 drugim nemškim ženam ne pomaga nobeno naključje.

bodo za rakom. Vsake štiri minute eden. Statistika tudi pravi, da lahko od 100 ljudi, ki imajo raka v ustih, rešijo ob pravočasni diagnozi 67, samo 30 pa jih ozdravi; od 100 bolnikov, ki imajo raka na pljučih, jih lahko 30 ostane pri življenju, če bolezen odkrijejo pravočasno, rešijo pa jih le 5. Od 100 žena, ki imajo raka na maternici, jih lahko rešijo celo 92, toda samo 50 jih preživi bolezen. Vsako drugo ženo, ki je doslej umrla za rakom bi lahko ob pravočasnem pregledu rešili. Če bi v Nemčiji vse žene po petintridesetem letu starosti enkrat letno hodile na preglede, bi lahko te vrste raka v kratkem času teoretično izkoreninili. Toda v Nemčiji socialno zavarovanje ne plačuje stroškov za zgodnje odkrivanje raka, čeprav bi bila to najboljša rešitev. Vtem ko je v Nemčiji v preteklem letu umrlo za rakom 21 ljudi na 10.000 prebivalcev, jih je v ZDA umrlo 15.

V Nemčiji reforma socialnega zavarovanja dremlje že leta. Zakaj gospa ministrica za zdravstvo že davno v parlamentu ni kategorično zahtevala, da bi uveljavili nekateri zakonske predpise? Kako naj žene same plačujejo preglede?

V Kölnu imajo 16 posvetovalnic, ki jih letno obišče 13.000 žensk, v Hamburgu 23, v Münchnu pa celo nobene, pač pa se s pregledi ukvarja klinika.

Kaj pravijo strokovnjaki?

Profesor dr. Julius Ries: »Predpogoj za učinkoviti boj proti raku je zadostno število zdravnikov in laboratorijskih delavcev kakor pomožnega osebja. Skupinski pregledi so možni. To dokazuje primer Finske, kjer so zdravniki na ustreznih uradih iskali naslove vseh žensk nad 40 let in jim poslali pozive, da bi prišle na pregled. 80 odstotkov jih prihaja.«

»Koliko moči bi bilo potrebnih, da bi na Bavarskem pregledali vse ženske nad trideset let?«

Dr. Achim Siggelkow: »En asistent lahko dnevno opravi največ 35 pregledov. Ker je 3 milijone Bavark starih čez 30 let in bi jih lahko en zdravstveni delavec letno pregledal 8.000, bi potrebovali 345 takih delavcev.«

Povsod torej protislovja in različna mnenja, nikjer sistematičnosti in organizacije; tudi nikjer odgovornosti. Zakaj imamo pravzaprav ministra za zdravstvo?

(Po Quicku)

POSKUSITE TUDI VI

Prikupna temnolasa nemška manekenka Margaret K. je pred kratkim odgovorila na vprašanje, kako ji uspe obdržati vitko linijo in izredno gibkost, pa čeprav čisto normalno zajtrkuje, kosi in večerja. Svoje odgovore je zbrašala v tele nasvete:

Zena, ki bi rada ohranila svoje telo mlado in gibno, bi morala vsako uro pri odprtem oknu napraviti nekaj globokih predklonov. Če je zaposlena, bo to seveda nekoliko težko, zato pa bi morala telovaditi zvečer ali pa zjutraj, takoj ko se dvigne iz postelje. Telovadbo je mogoče nadomestiti s plesom in če ne gre drugače, naj združi prijetno s koristnim tako, da se pri domačih opravilih ob spremljavi glasbe zavrt nekoliko hitreje kot ponavadi.

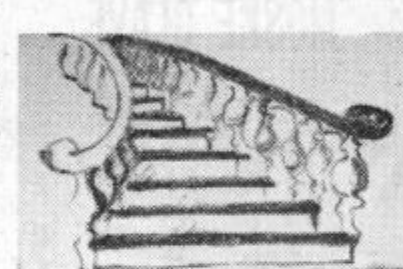

Kolo je najčudovitejše prevozno sredstvo! Kadarkoli je mogoče, bi morali sestiti nanj in kakšno uroico prekolesariti na svežem zraku. Kdor se vozi na delo z mestnim avtobusom, naj ga vsaj v eno smer zamenja s čisto navadno — hojo. Sprehod bo dobro del — ne samo za počutje, temveč tudi za ohranitev telesne prožnosti.

Izogibajte se dvigal in raje hodite po stopnicah. Ta koristen »alpinizem« je skoraj prav tako učinkovit kot tisti resničen.

En dan v tednu je treba določiti za sadni dan in takrat ne bi smeli jesti nič drugega kot sadje. Znana je grozdnica kura, ki je tudi najlažja, saj grozdje vzbuja občutek sitosti. Če pa le ni mogoče zdržati, si privoščimo majhen, toda borov telecji ali goveji zrezek.

In zdaj si zapomnite še nekaj: po enournem sprehodu boste izgubili 200 kalorij, če boste uro košesarili 380 kalorij, po uri plesa 400 kalorij, po eni uri hoje navkreber 430 kalorij, po prav toliko plavanja 400 kalorij, pri tenisu 400 kalorij in po eni uri smučanja kar 600 kalorij!

SKRIVNOST BOGASTVA

V Las Vegasu je v neki igralnici kuwaitški šejk Bader Mulla pojasnil igralcu Jerryju Vali skrivnost svojega bogastva z besedami: »Dobiti denar, je samo stvar volje.« Pri tem je šejk z enim samim metom pognal več kot 180 milijonov dinarjev!

LJUBEZEN PRED ZAKONOM

Med mnogimi sodobnimi psihološkimi vprašanji, s katerimi se bolj kot mladi ukvarjajo starejši ljudje, je tudi ljubezen pred zakonom. Več ali manj so vsi edini v tem, da fantom nekaj izkušen pred zakonom ne škodi, toda mnenja o pomenu dekletove nedotaknjenosti so precej različna. Tudi mladi ljudje o tem kdaj pa kdaj razpravljajo. Odgovore deklet bi lahko razdelili v tri de-

le. Najmlajše se odkritemu odgovoru izogone tako, da nekoliko prizadeto povedo, da mnogi fantje cenijo samo nedotaknjenost dekleta, pa čeprav tega javno ne priznajo. Zabavajo se sicer z najrazličnejšimi, toda ko se je treba odločiti za zakon, sigurno izberejo še nedolžno dekle.

Med srednješolkami in študentkami je precej deklet, ki zagovarjajo

takole mnenje: popolnoma nepotrebno je, da stopi žena v zakon še telesno nedotaknjena, če je ostala duševno čista. Seveda se v razmerje z moškimi ne sme spuščati, ne da bi skrbno izbrala. Toda če goji do svoje mlade ljubezni globoka čustva in če jih vrača tudi fant, je njun odnos popolnoma moralen. Seveda je to težko preveriti. Toda kljub temu smo prepričane, da je žena, ki nekemu pripada zaradi svoje ljubezni, mnogo bolj moralna od onih, ki spekulirajo s svojo nedolžnostjo, in jo pravzaprav prodajajo za poročni prstan, vmes pa se spuščajo v najrazličnejše druge igre.

Meja mora biti, bi rekle druge. Žena je lahko intimna največ z enim ali dvema moškima, predno se poroči. In še to samo, če resnično ljubi. Toda obstojajo že mnogo nemo-

ralnejše stvari kot je ljubezen pred zakonom. Poznam mnoga dekleta, ki se spuščajo v vse mogoče, kar ženo mnogo bolj ponižuje kot dejstvo, da se je nekomu vdala. To je igra, pri kateri fant zahteva vse, kar je mogoče, dekle pa mu vrača igro vse do tiste poslednje meje, ko je ogrožena njena nedolžnost. Takrat pa ohrani mirno kri in bistro glavo ter se umakne. To je igra z ognjem, ki je povrh vsega še nemoralna!

In vendar so mladi v teh svojih problemih precej osamljeni. Redka so dekleta ali fantje, ki se o problemih ljubezni pred zakonom lahko pogovarjajo s svojimi starši. Le-ti jo namreč kategorično odklanjajo, pa čeprav vedo, da s takim odgovorom otroku ne bodo prav nič pomagali.

ABC NEGE

Stara resnica je, da zrasede poleti na vrtu precej dragocenih kozmetičnih sredstev. Sliši se sicer čudno, toda res je vendarle. Med sadeži, ki jih vrt obilno nudi prav v avgustovskih dneh, so tudi paradiznik, zelena paprika in kumare, ki jih lahko v kozmetiki odlično uporabimo za maske za osvežitev in polepšanje kože.

Masko iz paradiznika in zelene paprike pripravimo tako, da drobne rezine sadežev položimo med dva kosa gaze, privihamo robove in si obraz za dvajset minut obložimo s tem obkladkom. Paradiznik in zelena paprika osvežita temno lisaste polti. Lahko ju rabimo vsak dan.

Skoraj univerzalna pa je uporaba kumaric. Olupljene in na rezine narezane kumare uporabimo tako kot paradiznik in papriko. S sokom, ki ga dobimo s stiskanjem kumaričnih rezin, si lahko vsak dan umivamo obraz. Iz kumaric pa lahko napravimo tudi kumarični ekstrakt, ki ga rabimo kot sestavni del kumarične kreme ali kumaričnega mleka. 20 dekagramov svežih, na tanke rezine zrezanih kumaric namočimo v četrt litra finega alkohola. Kumarice odcedimo in stisnemo šele čez osem dni. Ekstrakt se ne pokvari in ga lahko dolgo hranimo, če steklenico dobro zamašimo. Kumarično mleko pripravimo tako, da zmešamo 50 gramov ekstrakta z enim gramom mila v prahu, 25 grami vode, tremi grami lanolina, 6 grami olivnega olja in pol grama boraksa. Kumarice očistijo in osvežijo nečisto kožo, rabimo pa jih lahko vsak dan.

Suhe kože ne smemo umivati z vodo. To lahko storimo le dvakrat na teden, sicer pa jo očistimo z dobrim losionom ali z mandeljevimi oljem. Le oči si vsako jutro speremo s kamiličnim čajem. Zvečer kožo očistimo z oljem, namažemo z dobro mastno kremo in si obraz ter vrat previdno zmasiramo. Okrog oči si kožo narahlo strepljamo.

ČEPRAV NAS LETOSNJE POZNO POLETJE NAVDAJA SE Z VELIKIM UPANJEM, PA JESEN VNDARLE NI VEČ TAKO DALEC. MISLITI BO TREBA TOREJ ZE NA TOPLEJŠE OBLEKE IN OBLACILA. TALE KOMPLET, KI GA VIDITE NA FOTOGRAFIJI, JE KOT NALASC ZA JESENSKE IZLETE IN SPREHODE V NARAVO. UKROJEN JE IZ REBRASTEGA ZAMETA, MANEKENKA PA JE POD JOPICO OBLEKLA PULI, KI GA LAHKO V PRVIH JESENSKIH DNEH V PRIMERU TOPLEGA VREMENA ODLICNO ZAMENJATE Z LAZJO BLUZICO. ODLOČITE SE TUDI ZA ZANIMIVO OKRAŠEN ŽEP IN NE POZABITE NA DVA GUMBA OB PRERAZANEM ROKAVU NA ZAPESTJIH.

Lutka IZ PARIZA

ARNOLD MOSTOWICZ

DOGODEK S POROČILI

Tovariš K. že dolgo dela v naši ustanovi. Na pragu kariere, pred mnogimi leti, je moral enkrat letno pisati poročilo o svojem delu. Pisal je poročilo na velikem formularju s šestimi ali sedmimi rubrikami. Toda s časom so se poročila razširila. Tovariš K. je pisal dve enoletni poročili in štiri mesečna poročila. Postopoma so se poročila tako razmahnila, da jih je moral napisati sedem na mesec in v vsakem obdelati po štirideset vprašanj, ter devet letno z dvesto enajstimi vprašanji.

V obdobju decentralizacije se je pojavil nov tip poročila. Zdaj je bilo treba pisati tri tedenska, dvanajst enomesečnih in osemnajst letnih poročil.

Potem je decentralizacija prinesla določene omejitve, rezultat pa je bil ta, da so spremenili tudi poročanje. Tovariš K. je sestavljal tri vsakodnevna, osem tedenskih, sedemnajst mesečnih in štiriindvajset letnih poročil.

Do katastrofe je prišlo slučajno. Nekega dne je namreč tovariš K. pozabil pristojnim dostaviti eno izmed enomesečnih poročil. Ko je odkril svojo napako, je z grozo pričakoval, kaj bo. Čakal je mesec, čakal dva meseca, toda izgubljenega poročila nihče ni terjal.

Ko je zaslutil, da se majo temelji poročanja, se je tovariš K. odločil za eksperiment. Naslednji mesec je namerno poslal pristojnim tri poročila manj, kot bi moral. Zopet njegovega papirja ni nihče pogrešal.

Tedaj je tovariš K., ki so ga obšli dvomi, za začetek samovoljno ukini vsa mesečna poročila, potlej vsa tedenska in celo vsakodnevna.

Pred nedavnim sem srečal tovariša K. Bil je videti skrušen. Priznal je, da je namerala storiti nekaj strahotnega — likvidirati celo letna poročila.

— Če tudi na to ne bo nihče reagiral, — tedaj res ne vem, kaj bo z menoj.

Slišati je glasove, da je K. postal mizantrop in da pogosteje, kot bi bilo treba, pije. Ne vem, kaj mislite vi, toda jaz ga ne obsojam. Saj razume, pač nekakšna človeška tra je čija...

ŽENSKO FRIZIRANJE MOŠKE GLAVE

KAJ VSE JE TREBA PRETRPETI ZA LEPO GRIVASTO FRIZURO. VE NA PRIMER MICK JAGGER, EDEN IZMED »GROMOGLASNIH« ROLLING STONESOV, KI GA VIDIMO POD FRIZERSKO »HAUBO«. NO, KLJUB TEMU JE PREPRICAN, DA TO NE JEMLJE NIKAKRŠNEGA UGLEDA NJEGOVI MOSKOSTI. UPAJMO, DA RES NE.

— 22 —

V tem trenutku je prišel čez oder čeden mladenič, ki je nosil v roki veliko plastično šatuljo, polno rdečih vrtnic. Pozvonil je pred vrati lutkovnice. Enkrat. Se enkrat.

Ko je pozvonil tretjič, se je La Poupée odločila — kar je močno navdušilo občinstvo — da zapusti peneco kopel. S spretnimi skoki se je skrivala za posameznimi kosi pohištva in tako priskakljala do vrat, ki jih je odprla samo v ozko režo. Mladenič je krilil z roko in kazal na ozko špranjo ter na veliko šatuljo v drugi roki. La Poupée je oklevala. Potem je odločno odprla vrata, zgrabila z eno roko šatuljo z vrtnicami, z drugo pa je potegnila mladeniča v sobo. Zatemnitev.

Grmeče ploskanje. Smeh. Zatem glasba, ki je napeljevala prehod k naslednji točki. Fanningu je bilo dovolj. Vstal je in se prerinil proti izhodu. Hotel je govoriti z La Poupée.

Vhod za igralce je bil iz neke stranske ulice. Fanning je potikal na zastekleno okence, za katerim je sedel postaran portir. »Rad bi govoril z La Poupée.«

— 24 —

»Mogoče.«

»Ce se niste s kom dogovorjeni — bi mi hoteli biti malo v družbo?« Vprašanje je bilo kot naročeno. Suzy Rossignol bi mogla očvrstiti njegov alibi.

»V Parizu se lahko počuti človek zelo osamljeno, če ne pozna nikogar.«

Nasmehnila se je. »Dobro, pojdiva!«

— 0 —

Restavracija je bila pregreta, Fanning je moral kihnuti. Suzy Rossignol je naročila kuhano vino.

»Ta lokal sem odkrila pred leti, ko sem pela v Folies-Bergère.« je dejala. »Vsakič po predstavi jem tukaj.«

Medtem ko je govorila, je Fanning bolj skrbno opazoval njen obraz. Težke trepalnice nad temnimi očmi. Visoke ličnice. Nos majhen in lepo oblikovan.

»Spijte svoje kuhano vino!« Suzy je oklenila svoj kozarec z rokama. »Paris je v februarju zelo zahrbtn.«

Fanning se je začel počutiti bolje. Toplota kuhanega vina mu je dobro dela. Natakarija je prinesla hors d'œuvres. Med izbiranjem jedil mu je Suzy pripovedovala: »Domnevam, da veste, da je bil Riviera-klub med vojno shajališče nacistov in podobnih nepoštenjakov vsake vrste?«

»Ne. V Paris sem prišel namreč zatem, ko je bil že osvobojen.«

»Se danes je dosti takih elementov.« Jedla je s tekotom. »Predvsem med mladino! Podijo se ti na motornih kolesih skozi mesto. Kar celo krčelo v usnjenih jopičih. Trapasti ptički, fantalini, ki so vsega zmožni.«

»Ce je bil Riviera-klub shajališče takih tipov — kaj mislite, da je tudi ženska, ki jo iščem, štela mednje?«

»Tudi to je mogoče.«

»Naj bom torej previden?«

»Da zelo previden.«

Molčala sta, dokler ni Suzy zaključila s hors d'œuvres. Če želite, bom v ponedeljek poklicala za vas tega managerja.« je dejala nato.

»Bil bi vam zelo hvaležen.«

»Toda nečesa mi še niste povedali.«

»In to bi bilo?« je vprašal.

»Ime dekleta iz Riviera-kluba.«

»Tega sem žal pozabil.«

»Saj to ni mogoče!« Suzy je bila ravno pri entrecôte. »Iščete žensko, katere imena se niti ne spominjate?«

»Točno.«

»No, prav. Za vas bom ugotovila tudi ime — seveda, če bom našla tistega managerja.«

Natakarija je prinesla Fanningu drug kozarec kuhanega vina, za Suzy pa pol steklenice médoca.

»Je Suzy Rossignol vaše pravo ime?« je vprašal Fanning.

»Moje umetniško ime. Ko sem prišla v Paris, so me ljudje

— 23 —

»Kar skozi tista majhna vrata pojdite, monsieur,« je odvrnil portir in pokazal smer s kazalcem. Fanning je stopil dalje v nakazani smeri, odprl železna vrata in že je star sredi množice komaj oblečenih deklet, ki so hitela proti odru. S pogledom je ujel dvoje žametnih temnih oči. Bila je ženska, ki je pela ljubezensko pesem. Z nasmeškom je plačala njegov dolgi pogled, a potem so se zrinile mednju dekleta, ki so hitela na oder.

Fanning je zapazil napis H. GADEROBAM in puščico, ki je kazala k stopnišču v ozadju. Garderobe so bile v prvem nadstropju. Trajalo je nekaj časa, preden je zvedel, v kateri je La Poupée. Stala je pred ogledalom.

Njene oči so strmele v Fanninga iz ogledala. »Monsieur?« Pogledal je v zrcalo. »Rad bi govoril z vami,« je dejal v angleščini.

»Ne razumem vas,« je odvrnila in potegnila s prsti skozi zlatortimene kodre. Izpod lasulje se je zasvetil šop ognjenordečih las.

»Zal mi je,« je lagal Fanning, »toda jaz govorim samo angleško.«

Plesalka je samo skomignila zrameni.

»Jaz govorim angleško,« je zaslišal Fanning ženski glas za sabo. Ozrl se je. Pevka. Preoblekla se je bila in je bila zdaj oblečena v enostavno črno obleko.

»Suzy!« La Poupée se je mazala s kremo po obrazu. »Mi lahko pomagaš?«

Fanninga so spet pogledale temne oči. »Zelite monsieur?«

»Rad bi zvedel ime mademoisellinega managerja.« Poslušal je razgovor obeh žensk v francoščini. Potem je pevka prevedla: »Njen manager je Georges Lecasse.«

»Najtepsa hvala,« se je zahvalil Fanning.

»Toda mademoiselle bi rada vedela, zakaj hočete govoriti z njim.«

»Rad bi našel neko žensko, ki je leta 1944 nastopala v enaki točki,« je pojasnil Fanning. »V Riviera-klubu.«

Pevka je prevedla La Poupée.

»Se enkrat najlepša hvala,« Fanning se je poklonil.

Bil je že pri stopnicah, ko so ga dohiteli nagli koraki. »Monsieur...«

Pevka.

»Jaz sem Suzy Rossignol,« se je predstavila.

»Crossman. Jeff Crossman.« Okleval je. »Bili ste čudoviti, madame.«

»Hvala.« Tudi ona je oklevala. »Zakaj bi radi našli žensko, ki je pred toliko leti nastopala z La Poupée?«

»Spoznal sem jo, ko sem bil med vojno tu na dopustu, pa bi jo rad spet videl.«

»Oj ti Američani!« Zmajala je z glavo. »Koliko časa ste bili takrat v Parizu?«

»Pet dni.«

Suzy Rossignol se je zasmejala. »In zdaj iščete žensko, ki ste jo poznali samo tako kratek čas? Verjetno je že poročena in ima otroke.«

— 25 —

klicali »mali slavček«. Zato sem se, ko sem prvič zablestela, predstavila kot Suzy Rossignol.«

Ko sta odhajala, je spet deževalo.

»V tem vremenu ne boste nikoli dobili taksija,« Suzy si je privežala rumeno naglavno ruto. »Kje stanujete?«

»V hotelu blizu Etoile.« Ni ji hotel pripovedovati ničesar preveč.

»Pridite.«

Stekla sta skozi dež k Suzynem rumenem fiatju.

»Ce hočete,« je dejala, »lahko ostanete tudi pri meni.«

»Očarljivo. Toda...«

»Ne tako, kakor si morda mislite. Imam udobno zofo in jutri zjutraj ne boste imeli nobenih težav, da najdete taksi.« Zavila je v stransko ulico in ustavila pred majhno stanovanjsko hišo.

»Stanujem čisto na vrhu,« je dejala, ko je pritisnila na gumb v dvigalu. Kaj neki bi storila Suzy Rossignol, je pomislil Fanning, če bi vedela, da je bila neka druga ženska, ki je bila pred nekaj urami z mano, umorjena?«

Lift se je ustavil v četrtem nadstropju. Suzy je odklenila vrata. »Vstopite, monsieur Crossman.« Fanning je stopil za njo v majhno predsobo. »Plašč pustite kar tukaj,« pokazala mu je garderobo. Ko je slačil plašč, je otipal v žepu Patino lutko. Izviekel jo je. Toda Suzy je bila že v stanovanju.

Vrata v stanovanje so bila odprta. Kazalo je, da je rumena barva Suzy posebno pri sru. Dve široki zofi, preoblečeni z motno rumenim blagom. Rumene zaves. Na pianinu rumene vrtnice.

»Vam lahko ponudim še kakšen napitek?« Suzy si je oblekla domačo haljo oranžne barve. Črni lasje so ji viseli čez ramena. Zagledala je lutko v Fanningovih rokah. »Od kod imate to?«

»Se od takrat,« je lagal.

Suzy si je ogledovala porcelanast obraz lutke. Potem je pogledala Fanninga. »Povejte mi nekaj, monsieur Crossman: ste kriminalist?«

»Kako vam pride kaj takega na misel?«

»Ker ste me tako natanko opazovali, ko ste me ugledali za odrom.«

»To je bil pogled občudovanja.«

»To je bilo dosti več. Poznam oči kriminalistov!« Postavila je lutko na pianino. »In potem vaš način, kako vprašujete in kako poslušate — tako pozorno, poglobljeno. Torej priznajte že, da ste kriminalist, kajne?«

»Na to vprašanje vam ne morem odgovoriti, Suzy!«

»Hvala. Zdaj vem dovolj. Ničesar več vas ne bom vprašala.«

Odšla je v spalnico in se vrnila z dvema odejama. »Tukaj. Kopalnica je tam čez. Lahko poč.«

— 0 —

Medla svetloba je polzela čez pobarvan strop. Fanning se je dvignil na ležišču in prepoznal rumeno stanovanje Suzy Rossignol. Naglo je pogledal na zapesno uro. Dvajset minut do sedmih. Nedeljsko jutro v Parisu. Iz sekunde v sekundo so se vra-

ZAME JE LJUBEZEN VAŽNEJŠA KOT MARIKAJ DRUGEGA

JE V INTERVJUJU ZA QUICK IZJAVILA GINA LOLLOBRIGIDA

Kako si predstavljam idealnega moškega? Biti mora tako nepriljen kot vojvoda Edinburški, šarmanten kot predsednik Johnson, ekstravaganten kot Dali, preudaren kot Shaw, nadarjen kot Picasso in razen tega mora imeti malo premoženja.

Tako precizno je svoje predstave o idealnem moškem formulirala Gina Lollobrigida, ki se je pred nekaj tedni ločila od svojega moža.

QUICK: MISLITE NA LOČITEV? V ITALIJI KOT ZNANO, NI LOČITEV.

Gina: Ta ločitev je posledica dogodkov. Vsaka ljubezen nosi že od začetka v sebi možnost svojega konca. To je naravno in prav nič me ni strah.

PO 17 LETIH NOVO ZIVLJENJE: GINA »NAZIONALE«.

QUICK: VEČKRAT SO ZATREJVALI, DA STE V ODNOSU DO LJUBEZNI HLADNI.

Gina: To ni res. Zame je ljubezen važnejša kot marikaj drugega. Dokler ljubim, ljubim z vsem srcem in bi za ljubezen žrtvovala vse.

QUICK: POMENI, DA BI TVEGALI TUDI KAKŠEN SKANDAL?

Gina: Če bi bilo potrebno — da, če sem o nečem prepričana, sem pripravljena sprejeti tudi posledice.

(1949) je bila prepričana, da ne bi imela za moža nikogar drugega kot dr. Skofiča. Tedaj je bil on za njo pojem moškosti. V rimskih ateljejih je bila javna tajna, da dela Gina to, kar ji narekuje Skofič. Tiran? Morda. Vsekakor pa spreten menager, ki je svojo ženo postavil tako rekoč na najvišjo stopnico uspehov. Pri tem je naredil eno samo napako: vdanost najljubšemu Gine je zamenjal z nesamostojnostjo, njeno popustljivost pa je štel za napako v značaju.)

QUICK: CE BI BILO MOGOČE, DA BI SE SE ENKRAT VSE PONOVILO, BI NAREDILI ISTO?

Gina: Ne. Zanima me prihodnost in rada živim v preteklosti. Se s tridesetimi pričemo življenje prav ocenjevati, kaj ne? S tem mislim, da je svet osemnajstletnici mnogo manj zanimiv kakor kakšni trideset ali štirideset letnici. Zato ne objokujem preteklosti. Saj bi bilo tudi brezkrizno.

QUICK: PRAVIJO, DA SLAVA POKVARI ZNAČAJ. KAKO JE S TEM PRI VAS?

Gina: Težko vprašanje. Mene je slava, ali recimo raje: uspeh naredil bolj kritično do same sebe. Čim več komplimentov slišim, tem bolj sem negotova.

QUICK: V ZADNJEM ČASU STE ZASLUŽILI OGROMNO DENARJA. SE VAM NE ZDI NEMORALNO, CE FILMSKA ZVEZDA ZA ENO SAMO VLOGO DOBI STOTISOCE ALI SE VEC?

Gina: Ne. Človek vendar ne more primerjati recimo pomožnega delavca z visoko kvalificiranim tehnikom. Naše delo je zelo težko, to mi lahko verjamete. Človek mora vložiti vanj vso svojo osebnost — jaz sem jo, hvala bogu — in zato sem plačana.

(Gina Lollobrigida je svoje milijone dobro naložila. V njeni villi v Rimu, Via Appia Antica, je najti umetnine srednjega muzeja; beneške lestence, etruščanske vaze, perzijske skulpture iz leta 2.000 pred našim štetjem, kitajski porcelan, Carlevarisove fres-

ke, Bruegelova platna itd. Milko Skofič že dolgo ne živi več v tej villi, kajti že pred šestimi leti jima je postalo jasno, da se bosta njuni poti ločili. Gina, ki je bila v Hollywoodu prav tako slavna kot v Londonu, Parizu in Berlinu, je odrasla in postala samostojna. Deklica iz Sublaca, enega izmed gričev južno od Rima, se je povzpela do zvezde sveta. Njen mož je naredil še eno napako: ignoriral je njen razvoj. Lollo, ki je med tem pripadala že visoki družbi, se je družila s princji in ministri, predstavila so jo angleški kraljici...)

QUICK: V NASPROTJU Z DRUGIMI ZVEZDAMI STE SE VSELEJ TRUDILI, DA BI SKRIVALI SVOJE PRIVATNO ŽIVLJENJE PRED JAVNOSTJO. ZAKAJ?

Gina: Ker sem v privatnem življenju hotela biti povsem normalen človek. Kot igralka se počutiš kakor eksotična žival v stekleni kletki. Nenehno te z vseh strani oglejujejo. Pri tem ima vendar vsak človek pravico do kakšne osebne skrivnosti. Če ne bi imela nobene skrivnosti več, bi mi bilo, ko da bi morala naga leteti čez cesto.

QUICK: NEKI ITALIJANSKI CASNIK JE PRED KRATKIM POROČAL, DA SE GINA LOLLOBRIGIDA POČUTI SREČNEJŠO KOT KDAJKOLI. JE TO RES?

Gina: Da. Sem svobodnejša in samozavestnejša kot ženska in tudi kot igralka. Ko sem bila mlajša, sem živela le za svojo kariero. Zdaj delam samo se, če me je volja. Lahko izbiram vloge, ki so mi všeč, četudi so manjše. Kot igralka sem dosegla vse, o čemer lahko človek sanja.

(Je to res? Ko je po velikih uspehih v petdesetih letih hotela končno zasijati tudi kot igralka in je v filmu Morje Matto nastopila v vlogi starejše neporočene ženske, so bili kritiki zmerni. Morda zato, ker se pred občinstvom ni pojavila vrla Lollo. Njene obline so po vojni častili kot simbol seksa. Menager Skofič jih je »prodal« kot kvalitetno blago. Zda se je njen mož osamosvojil: postal je založnik. Prvi korak k ločitvi je bil storjen. Se 1961, ob dvajsetletnici skupnega življenja, je Gina vedno znova zatrjevala: »V najinem zakonu se ni nič spremenilo«. Štiri tedne kasneje so fotografi odkrili njenega moža v družbi jugoslovanske zvezde Ljube Bodin v nekem nočnem lokalu. Sledili so demanti in pojasnila. Edini zadržek, da se nista ločila že tedaj, je bil mali Milko. Oba sta bila močno navezana nanj. Danes je star devet let.)

»Življenje brez otrok je nepopolno življenje«, pravi Gina. Ljubi sicer svojega sina Milka, vendar zaradi njega ne bi zapustila filma.

QUICK: STE RAZOCARANI, KER VAM SIN NI PODOBEN?

Gina: Morda mi po zunanosti res ni podoben, toda njegova narava je prav tako težka kot moja.

QUICK: KAKŠNE NACRTE IMATE ZA SVOJEGA SINA?

Gina: Da bi bil kolikor mogoče vsestransko vzgojen. Pri tem se mi zdi predvsem važno, da bi se naučil najvažnejše jezike. Vem, kaj to pomeni, kajti jaz sem se jih morala učiti v starejših letih. V ostalem nisem nikakršna častihlepna mati, ki bi iz svojega sina rada naredila kaj posebnega. Nekeč mi je seveda dejal, da bi bil rad predsednik vlade — saj je končno sin Gine Lollobrigide. Najraje bi mu bila pripeljala za učnico.

QUICK. MISLITE, DA POMENI ZA ZENSKO NESRECO, CE NIMA OTROK?

Gina: Raje bi rekla, da pomeni to za vsako žensko nepopolno življenje.

QUICK: KAJ JE PO VASEM MNENJU NAJTEŽJA NALOGA ZENE?

Gina: Biti povsem poštena do same sebe.

7 NASVETOV za želodčne bolnike

1. **Pustite vznemirjanje in jezo ob strani.** Vsaka čezmerna živčna obremenitev slabo deluje na bolan želodec.

2. **Ker se jezi ni mogoče vedno upreti, jo vsaj ne zadržujte v sebi.** Skušajte se kjerkoli sprostiti, toda ne da bi pri tem jezili druge in jih delali želodčne bolnike.

3. **Hodite redno k zobozdravniku,** kajti vsaka zobna okvara povečuje želodčne bolečine.

4. **Jejte vedno ob istem času, tudi na dopustu.** In predvsem: vzemite si pri tem dovolj časa. Med jedjo v nobenem primeru ne dopustite kakšnih poslovnih razgovorov.

5. **Nikoli ne pozabite, da je za želodčne bolnike vedno bolje, če jedo večkrat, pa manj, kakor naenkrat veliko.** Želodec ne sme biti nikoli preveč poln.

6. **Olajšajte svojemu želodcu prebavo.** Zato dobro zgrizite vsak grizljaj preden ga pojedete. Slina je namreč odlično želodčno zdravilo.

7. **V vsakem primeru se izogibajte vročih jedi in pijač nad 45 stopinj, kakor tudi mrzlih jedi in pijač pod 10 stopinj.** Kronični želodčni bolniki bi morali po možnosti opustiti kajenje ali pa ga omejiti na minimum.

1200 MARK DNEVNO

Najdražja Parižanka, ali tudi — »najdražji obešalnik«, je Christa Fiedler, 25-letna plavalaska iz Münchna. V Parizu, ki velja za mesto mode, ni nič modnega brez nje. Se pred štirimi leti ni imela fotografom kaj pokazati, zdaj »najdejo na njej vedno več«. Kot pravijo, zato, »ker je pametna, potrpežljiva,

točna in kolegialna in pri vsem tem še lepa, kakor vsa nemška dekleta, ki so se v Parizu uveljavile kot manekenke». Njena kariera se je začela tako rekoč na cesti, ko jo je ustavila neka dama, ji rekla, da ima lepo postavo in jo vprašala, če namera ne bi hotela postati manekenka. Sanje so se na mah uresničile. Christa, ki se je med tem tudi poročila, zasluži danes nič manj kot 1.200 mark dnevno ali okrog 5 milijonov starih dinarjev mesečno! Vsekakor bajeslovna vsota. Ob tem si želi samo še, da bi postala igralka. Kaj se ve?

Zakrinkana vojna

VOHUNSKÉ ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE (36)

Vohunske zgodbe iz II. svetovne vojne (37)
Zato ni smel dopustiti, da bi dobili zaporniki in stražarji slab zgleđ oziroma, da bi kdorkoli — najsi bi bila njegova slava še tako velika — smel kršiti pravila taboriščnega reda in vojaškega bontona.

Ko je podpolkovnik kasneje razmišljal o svojem postopku, se je kljub vsemu vprašal, če se ni nekoliko preuagil. Namreč, ničilo ga je ne- koliko slaba vest, da je bilo tolikšno javno osramočenje vendarle bolj dejanje domišljaj- nosti ali pretirane pedantnosti. Resnica je sicer bila, da se je King Kong vedel nedostojno, a morda je bilo njegovo vedenje samo posledica, ker ni poznal vojaških predpisov in običajev. Podpolkovnika je zato grizla misel, da se je tudi sam vedel nadvse nedostojno, če ne še bolj, ko je ravnal z njim tolikanj strogo in surovo?

Potem pa ga je nenadoma v razmišljanju preusmerila povsem druga misel. To je bil ne- nadni navdih, ki tolikokrat preusmeri tok člo- vekovih misli na povsem druge stvari. Zakaj se je velikan tako mirno pokoril surgovim po- stopkom podpolkovnika? Namreč, podpolkov- nik je bil prepričan, da bi se niti en človek na svetu ne pokoril tolikšni surovosti, ne da bi ugovarjal, pa četudi bi se zavedal, da je storil napak. Vsakdo bi se skušal braniti, posebej še pred svojimi oboževalci. Toda King Kong je sprejel javno razžalitev čisto brez ugovora. Samo s tem je zagrozil, da bo podpolkovnika prijavil, potem pa je naglo stisnil rep med noge. Takšno ravnanje ni bilo v skladu z nje- govim slovesom in osebnimi lastnostmi. Morda

bi bilo potrebno — je nenadoma zaključil pod- polkovnik — to zadevo nekoliko bolj podrobno raziskati.

Ko se je vrnil v centralo obveščevalne službe Vrhovne komande zavezniških enot je zahteval enega svojih pomočnikov. To je bil mož in pol. V svoji bogati karieri je bil že narednik v francoski Tujski legiji in vohun v Tangerju. Imel je naravno enciklopedičen spomin, v katerem je imel vskladiščene podatke o podzem- nem gibanju uporniških organizacij skoraj vse Evrope, o vohunih in o ljudeh, ki so delovali na obe strani.

»Povejte mi, Wilhelm,« ga je vprašal pod- polkovnik, »kaj veste o funkcionarju holand- skega uporniškega gibanja, ki je znan po vzdev- ku King Kong.«

Samo za trenutek je molčal in gledal v pod- polkovnika z začudenjem na obrazu, potem pa je izstrelil kakor iz mitraljeza: »Pravo ime in priimek: Christian Lindemans. Rodil se je v Rotterdamu kot sin lastnika neke avtomobilske garaže. Bivši boksar in rokoborec. Baje je ubil nekoliko ljudi v gostilniških pretepih. Nekaj desetih deklet je na spisu njegovih intimnih prijateljic.« Ob teh besedah se je hudomušno namuznil: »Hočete morda vedeti tudi njihova imena?«

Podpolkovnik ja odkimal in vprašal: »Je to vse?«

»Ne, gospod. Se nekatere stvari vem o njem. On je najstarejši od štirih bratov. Vsi so bili v odporiškem gibanju in so delovali v reše- vanju beguncev.«

»Je kateri izmed njih padel?« je vprašal pod- polkovnik.

Wilhelma je za trenutek zapustil spomin. Stopil je k omaricam s kartoteko, pobrskal po karticah in potem eno izvlekel. »Ne, noben iz- med njih ni padel. Enega izmed njih, najmlaj- šega, je ujel Abwehr (nemška obveščevalna in protiobveščevalna služba) hkrati s kabaretno plesalko Veroniko, ki je na spisku Lindeman- sovih ljubimk. Oba sta predtem delovala v re- ševanju beguncev iz Holandije.« Wilhelm je preletel s pogledom po kartici in potem neko- liko iznenaden nadaljeval: »Oba so spustili na prostost.«

»Kaj?« se je zdaj začudil podpolkovnik.

Wilhelm je skomignil z rameni. »Tako piše, da so oba spustili na prostost. Neverjetno je, da je nemška obveščevalna služba izpustila svoje jetnike, kajne? Toda, tako piše v poročilu.«

»Je to vse?« je zdaj podpolkovnik vprašal že precej vznemirjen. Občutil je, kako vsi ti po- datki samo podpirajo njegove sume, ki so se pojavili v hipu, ko se je vprašal, zakaj je tako znamenita osebnost ostala mirna, ko jo je javno razžalil.

»To ni vse. Dalje piše, da je nekaj tednov kasneje ujel gestapo Lindemansa v neki raciji. Ob tej priložnosti so mu prestrelili pljuča. Toda iz nemške bolnišnice so ga rešili člani njegove udarne skupine z divjim bojem.«

»Ih je mnogo padlo?«

»Padla sta dva esesovca, dva pa sta bila ran- njena. Dosti slabše so se izveleki Lindemansovi ljudje. Njemu je uspelo, da se je s tremi rešil, medtem ko so vsi drugi padli, bilo je 47 mrtvih. Pri umiku iz bolnišnice so namreč padli v nem- ško zasedo.«

»Kakor da bi bili Nemci že vnaprej vedeli za to akcijo,« je dejal podpolkovnik počasi.

Wilhelm je začuden strmel v podpolkovnika. Bilo je očito, da je doumel njegove misli. Toda rekel ni ničesar, samo premišljeno je prikimal.

Največji množični umor v ameriški zgodovini je ZDA v kratkem času soočil s problemom, ki z njimi kriminologija nima nič več opraviti, kajti podobno kot primer Richarda Speeka, ki je 19. julija v Chicagu pobil 8 medicinskih sester, sodi v psihiatrijo. Množični umor v Texasu je bil nekaj nepojmljivega, kot dejanje duševno zmedenega ex policajca Walterja Seiferta, ki je 11. junija 1964 v Volkshofnu pri Kölnu z metalcem plamena ubil 8 šolskih otrok in 2 učiteljici.

Whitman, 24 letni študent arhitekture, je padel na koncu svojega krvavega dejanja, zato ne bo mogel nič več povedati. Toda govorijo lahko drugi. Na primer psihater dr. Maurice Dean Heatly: »Študent je trpel za močnimi glavoboli, depresijami in notranjim nemirom. 29. marca je obljubil: — Povzpel se bom na stolp in pobil vse do smrti!

Whitman je zapustil poleg trupel svoje žene in matere pismo, ki dokazuje njegovo duševno bolezen. Umor žene in matere je motiviral z besedami: »Hotel sem jima prihraniti, kar sem nameraval še storiti.« V drugem pismu prosi policijo, »da bi ga po smrti pustila secirati, da bi ljudje zvedeli, zakaj je počel takšno dejanje.«

Zeljo so mu izpolnili. Na Austinovem inštitutu, kamor so spravili njegovo truplo, so ugotovili, da je imel Whitman kot orešek velik tumor na možganih. Kljub temu, menijo, je bil za njegovim morilskim dejanjem preračunljiv razum. Kajti delodajalcu svoje matere je tisto noč, ko jo je umoril, napisal opravičilo: »Moja mati je bolna, zato danes ne bo prišla v službo«. Šest ur kasneje, zgodaj zjutraj, je, kot znano umoril se svojo ženo. Zatem je Whitman kupil v prodajalni orožje, puško, ki ji je odrezal cev, tri brozstrelke, tri pištole, tri nože, kanto bencina in vse skupaj spravil v kovček. Nato se je pri 36 stopinjah vročine okrog 11. ure odpravil proti 93 metrov visokemu stolpu tennessee univerze — najvišje mestne postojanke. Z dvigalom se je peljal do 27. nadstropja, tu pa je vozničo opozoril: »Gospodična, ne zanašajte se na dvigalo, glejte, da čimprej pridete dol!«. Ko se je dvigalo spustilo navzdol, je Whitman vzel iz svojega kovčka puško. V tistem trenutku so mu z zgornjega nadstropja prišli nasproti izletniki. Whitman je pričel slepo streljati nanje. Marguerite Lamport, sestra in njena dva otroka so se zgrudili v krvi. Lamportova in en otrok sta bila na mestu mrtva. Le očetu je uspelo najti kritje.

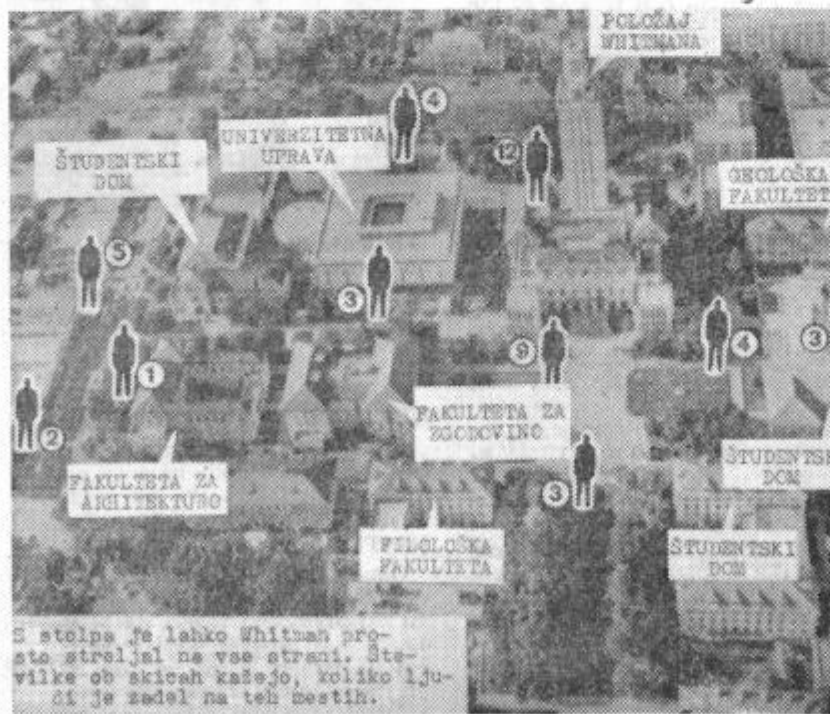
Whitman, ki ga je nekdo označil kot »najbolj čednega mladeniča, ki ga je kdajkoli srečale«, se je namestil na višini 80 metrov, da bi nadaljeval svoje grozno početje. Nekdanji ostrostrelec ameriške mornarice je streljal na ljudi spodaj, kot bi bili kuni. Se preden se je mogel kdo zavedati, kaj se dogaja, so padale žrtve, vpile in umirale. Profesor Robert Boyer, ki se je vračal s predavanja, je dobil strel v hrbet. Ko so mu študentje hoteli pomagati, je bil mrtev. Claire Wilson (24 let) v osmem mesecu nosečnosti je dobila strel v trebuh; rešili so jo, toda nerojen otrok je bil mrtev.

Uro in pol je Whitman streljal s stolpa knjižnice na vse, kar se je gibalo spodaj. Policija je bila brez moči. Šele uradniku Romeru Martinezu je uspelo najti poseben hodnik do stolpa in morila od zgoraj navzdol ustreliti.

O koncu tragedije je New York Harold Tribune poročal zelo lakonično: »Stirje policisti so nesli Whitmana, držeč ga za roke in noge, navzdol. Okrvavljena glava je prosto visela in kinkala v taktu.«

»Čeden, pameten mladenič«: Whitman na svoji poroki s Kathleen Leissner avgusta 1962.

Š stolpe je lahko Whitman prosto streljal na vse strani. Številke ob skicah kažejo, koliko ljudi je zadel na teh mestih.

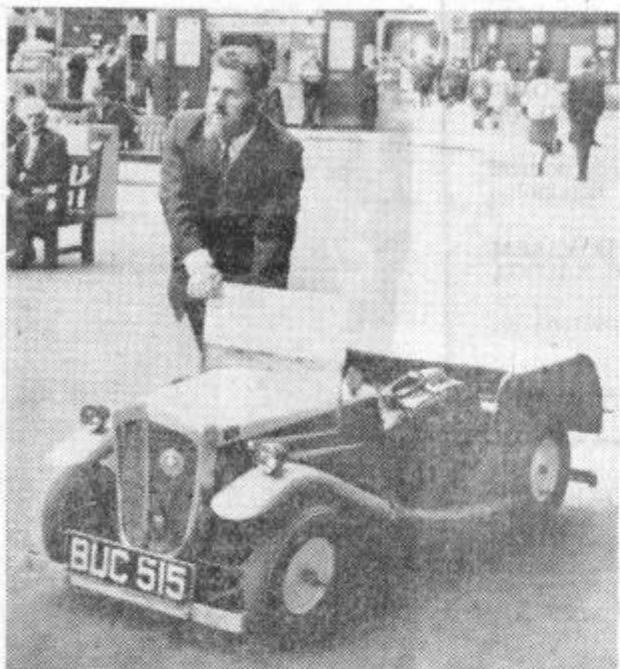
CELJSKE ANTIČNE RAZGLED-NICE

Maksimiljanova cerkev stoji na območju rimskega grobišča, ki se je razprostiralo izven mesta, ob cesti, ki je držala preko Vojnika in Stranic v Poetovio. Zato je tudi razumljivo, da so na cerkvi vzdani kar trije rimski kamni, ki so pripadali grobišču in sicer: arhitektonski del grobnice ter dva nagrobnika.

Arhitektonski člen večje grobnice — dvojni pilaster, ki je s strani podpiral baldahin, pod katerim so bili portreti pokojnikov. Oba pilastra sta okrašena s stiliziranimi akantusovimi listi, prav tako oba kapitla. Ta arhitektonski člen nam ponovno dokazuje, da so na pokopališču v Celje stala podobne grobnice kot v Sempetru.

Pred dnevi je mlada igralka, ki se v življenju eno samo uro ni učila gledališke umetnosti, podpisala pogodbo za svoj deseti film. Producent Sam Lavigne ji bo odštél okrog 320 milijonov (v naših dinarjih) za vlogo v filmu (že drugič ob strani Mastroiannija), ki pa še nima nikakršnih obrisov. Tako Švicarka Ursula Andress s svojimi devetindvajsetimi leti vse bolj »sije« med velikimi zvezdami. Kot je v takšnem položaju pričakovati, ima več zavistnežev kot prijateljev. Ursula velja za mlačno, krhko in ekscentrično žensko. Šele leta 1960 ob Jamesu Bondu se ji je odprla kariera, za katero ni sama niti mignila s prstom, saj priznava, da je »lena, ravnodušna in udarjena na denar.« Nič čudnega, ko ji včasih ni zadostovalo ni ti več kot 300 tisoč dinarjev tedensko!

Z MINI AVTOMOBILOM OKROG SVETA. 33 LETNI JIM PARKINSON IZ ANGLIJE SE JE ODLÓCIL ZA POT OKROG SVETA Z AVTOMOBILOM, SIROKIM 90 CENTIMETROV IN DOLGIM 2 METRA, ČIGAR MOTOR IMA VSEGA 5,8 KONJSKIH MOČI IN DOSEŽE 16 KILOMETROV NA URO. TAKO JE V 14 MESAČIH PREVOZIL 23.000 KILOMETROV IN Š TEM POTRDLIL STARO RESNICO, DA SE TUDI POČASI DALEČ PRIDE. PROBLEM PARKIRANJA PRI NJEGOVEM POVRATKU V LONDON (NA SLIKI) JE REŠIL ZELO PREPROSTO: NA POSTAJI JE ODDAL SVOJ AVTOMOBIL KOT PRTLJAGO.

Se ena cvetka ki ne ve, kaj bi z denarjem in s seboj: 19 letna Anne Dunhill, dedinja težkih milijonov, ki ji jih je zapustil oče, tovarnar znamenitih pip v Angliji. Da ji ne bi bilo dolgčas, si je poiskala razvedrilo (in zabavo) na bencinski črpalki (spodaj), kjer tanka avtomobile za 36.000 S-din na uro.

Seveda samo nekaj reklamnih ur dnevno. Sicer je bila tudi že fotografski model (zgoraj), razen tega je nekaj ur študirala na Sorbonni, ponoči pa tu in tam piše »Ijubezenske romane«. Sem lahko štejemo še zaročni prstan s tremi diamanti, ki ga je vrnila 22 letnemu bankirju, in pa rdeči športni avtomobil, ki ga je dobila kot darilo za slovo, a ji je ostal. Kaj si hočemo, za nekatere je življenje res lahko in sladko!

